

USA: Vil I have FBI til at køre dette land?

Leder fra LaRouche PAC, 30. marts, 2017 – Lige siden den 4. marts, da præsident Trump korrekt sagde, at han var blevet »aflyttet« (overvåget) af Barack Obama, har der været et voksende anfald af frygt blandt nogle af vore senatorer og andre. De foregiver måske noget andet, men man kan læse virkeligheden i deres ansigter: de er rædselsslagne. Under dagens farceagtige høring i Senatets Efterretningskomite, om angivelige russiske, »aktive forholdsregler« imod USA, så vi senatorer, der svedte af frygt, i en grad, hvor de var totalt døve over for virkeligheden, pligt og fornuft. De havde fået at vide, at de skulle indbringe nogle vidner, som i størst mulig grad havde bidt på Ruslands-maddingen, som de kunne finde, til denne høring – men senatorerne overgik selv, i deres rædsel, ofte deres egne vidners frygtmagere.

Vær ikke en tåbe: Dette er ikke et spørgsmål og Demokrater versus Republikanere. Det er meget mere end dette, og af langt større betydning for vort land. Hvis man ser på disse senatorers ansigter, ser man to ord: »hemmelige filer«. Hvilket er præcis det, præsident Trump talte om den 4. marts, og ikke tilfældigt. Hver og én af dem ved, at deres mest personlige misgerninger findes i en fil, elektronisk. Ét enkelt fejltrin, én forkert bevægelse, og sådan, så vil deres hustruer eller ægtemænd, og deres vælgere, være overrasket over at finde deres småsynder på aftenyhederne. Dette er, hvad vi simpelt hen plejede at kalde »FBI-filer«; FBI har altid specialiseret sig i afpresning. Husk, hvad de gjorde mod Martin Luther King, for gentagende at forsøge at drive ham til selvmord.

Det er ikke kun FBI – det er hele den nuværende form af det britiske imperieapparat i USA, som Barbara Boyd dissekerer det i *EIR's* udgave af 31. marts.[1] Men det er desuagtet FBI, med

deres svulmende filer for afpresning mod alle og enhver.

Den 20. marts aflagde FBI-direktør Comey forklaring om, at han var i færd med at foretage en undersøgelse af USA's præsident. Hvem Helvede tror han, han er? Det er ganske enkelt forræderi.

Der er ting, vi endnu ikke ved; der er stadig ting, der skal frem om denne ondskab, men så meget er sikkert: Vore valgte repræsentanter – uanset parti – er ofre for FBI's afpresning. Hvordan vil de respondere? Og, mere præcist, og mere omgående – hvordan vil DU respondere? Som amerikaner og patriot, ligesom Martin Luther King, jr.? Eller ... som den beklagelsesværdige kujon, New York-senatoren Chuck Schumer, der sidste januar, den 3., instruerede et landsdækkende fjernsyns Publikum om, at Donald Trump var »virkelig dum« for at have kritiseret USA's efterretningstjenester, fordi de har »hundrede og sytten måder at hævne sig på dig«.

En uge fra i dag, den 6. april, vil Kinas præsident Xi Jinping komme her til et todages topmøde med præsident Trump. Sammen med præsident Xi kommer hele den Eurasiske Landbros eurasiske udviklingsplan for verden, som Lyndon og Helga LaRouche har kæmpet for i årtier. Hvilket Amerika vil Kinas præsident finde her? Martin Luther Kings Amerika? Eller de af frygt svedende kujoners Amerika?

[1] [The Insurrection Against the President, And Its British Controllers – Or, Who Really is George Soros, Anyway?](#)

Ruslands udenrigsminister

Lavrov:

Rusland parat til at udvikle relationer med Washington

30. mrs., 2017 – I et vidtrækkende interview med magasinet *National Interest*, sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at Rusland er parat til at etablere gode relationer med USA, alt imens han afslørede Hillary Clintons rolle i lanceringen af en anti-russisk kampagne i Vesten så tidligt som i 2012.

Da han blev spurgt om sine forventninger og mål med hensyn til forholdet til USA's udenrigsminister Tillerson, og til præsident Donald Trump, svarede Lavrov: »Efter de amerikanske valg, kort tid efter valgdagen, talte præsident Putin og nyvalgte præsident Trump sammen over telefon. Det var en god, men meget generel diskussion, om hovedspørgsmål i vore relationer og selvfølgelig internationale hovedspørgsmål. De aftalte at holde kontakten ved lige, og efter indsættelsen talte de igen sammen, og de genbekræftede behovet for at udforske måder til faktisk løsning af internationale problemer, og selvfølgelig se på, hvad der kunne gøres for at bringe de bilaterale relationer ind i en normal tilstand. De aftalte også, at hr. Rex Tillerson og jeg selv skulle se på en mere detaljeret dagsorden og også diskutere forberedelsen af mødet mellem præsidenterne, som bør finde sted, når begge lande, begge ledere, føler sig trygge ved det.«

»Vi mødtes med Rex i midten af februar i Bonn, på sidelinjen af G20-ministtermødet, og kom godt omkring mange spørgsmål i den bilaterale dagsorden. Jeg briefede ham om relationerne med Obama-administrationen omkring bilaterale spørgsmål og de problemer, der akkumuleredes i denne periode. Vi gik ikke i dybden med dette, jeg briefede ham blot, så hans team, der stadig var ved at blive sammensat, kunne se på disse spørgsmål

og beslutte, hvad deres holdning til dem ville være. Og vi diskuterede Syrien, Iran, den Koreanske Halvø og Mellemøsten generelt, relationer mellem Rusland og Vesten. Det var en meget generel, men temmelig væsentlig diskussion. Det var selvfølgelig den første kontakt, og hr. Rex Tillerson er først ved at træde sine sko til, i sin nye kapacitet. Vi diskuterede muligheden for personlige møder, og vi har fortsat disse diskussioner. Så snart, vi har diskuteret spørgsmålet færdigt, bliver det annonceret.«

På et spørgsmål om, hvad han anså for »normale« relationer med USA, sagde Lavrov:

»'Normal' er at behandle sine partnere med respekt, ikke forsøge at gennemtvunge nogle af sine egne ideer uden at tage deres synspunkter og interesser i betragtning, altid forsøge at lytte og høre, og forhåbentlig ikke satse på et overlegenhedskompleks, hvilket åbenlyst var tilfældet med Obama-administrationen. De var besat af deres exceptionelle position, af deres lederskab. USA's grundlæggende fædre talte også om deres lederskab, og de mente, at den amerikanske nation var exceptionel, men de ønskede, at andre blot skulle tage den amerikanske erfaring som et eksempel og følge det. De indikerede aldrig, at USA skulle gennemtvunge, inkl. ved magt, sine værdier over andre.«

»Obama-administrationen var tydeligvis anderledes. Faktisk var der, længe før Ukraine, længe før Krim, i begyndelsen af december 2012, et OSCE-ministermøde i Dublin. Og Hillary Clinton var udenrigsminister og ledede delegationen. Vi havde et bilateralt møde med hende. Hun forsøgte at overbevise mig om noget, som var et vanskeligt spørgsmål på dagsordenen, men jeg husker denne situation, for, på sidelinjen af dette ministermøde, deltog hun i et møde på Dublins Universitet, og hun holdt et foredrag, hvor hun sagde noget i retning af: 'Vi er i færd med at finde effektive måder til at forsinke eller forhindre bestræbelserne på at gen-sovjetisere det tidligere sovjetiske område.' December 2012!«

»Hvad det var for handlinger, hun tænkte på, som bestræbelser på at gen-sovjetisere området, kunne jeg virkelig ikke forstå. Jo, der var diskussioner om, at Ukraine, Kasakhstan, Belarus og Rusland skulle danne en Toldunion, og hvis dette var årsagen, så viste det selvfølgelig den meget åbenlyse og reelle holdning hos Obama-administrationen til det, der foregik i det tidligere sovjetiske område og i området for Samfundet af Uafhængige Stater – dens åbenlyse ønske om at overtage dette geopolitiske område rundt om Rusland, uden overhovedet at bryde sig om, hvad Moskva måtte mene.«

»Dette var årsagen til krisen i Ukraine, hvor USA og EU ligefremt sagde til ukrainerne: enten er i med os, eller også er i med Rusland, imod os. Og den meget skrøbelige ukrainske stat kunne ikke klare denne form for pres, og det, der skete, skete: kuppet, og så videre og så videre ... Men min pointe er, at de anså for normalt, at folkene i Obamas team skulle bestemme, hvad der skulle ske, hvor som helst i verden, inklusive omkring så stort et land som den Russiske Føderation. Og det er absolut abnormt efter min mening.«

Lavrov talte om de åbenlyse operationer imod Trump: »Jeg forstår, at der findes folk i USA, der ønsker, at dette skal blive en forhindring, og som ønsker at binde præsident Trumps team på hænder og fødder mht. det russiske spørgsmål, og jeg mener, at dette er en meget ondsksfuld politik, men vi ser, at det finder sted«, sagde Lavrov.

Er Tyskland endelig ved at udvikle et konstruktivt

samarbejde med Kina?

30. mrs., 2017 – Drevet af de forkerte motiver, nemlig, hvordan man opbygger økonomiske bånd med Asien som et alternativ til Trumps »protektionisme«, er den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel i færd med at rette nyt fokus på Kina. I den forgangne uge er en ny Asienafdeling blevet skabt i Ministeriet, og i sin tale i Hamborg den 24. marts, ved en begivenhed i Østasiatisk Sammenslutning, fremlagde udenrigsministeren nogle aspekter af afdelingen.

Men det, han fremlagde, skaber flere spørgsmål, end det giver svar: Han tegnede et temmelig pessimistisk billede af, hvor Europa står, i sammenligning med de nye vækstområder i Asien og Afrika, men han drog stadig ikke konklusioner af EU's fiaskoer, men krævede endnu mere samarbejde om EU's politik vis-à-vis Kina og Asien og hævdede, at Tyskland alene ikke ville være i stand til at spille en rolle. Han understregede, at 9 af 10 førende havne i verden i dag ligger i Asien, med Hamborg, der kun er blandt de 10 næststørste; og det økonomiske tyngdecenter er samtidig ved at skifte over til Asien, bemærkede Gabriel især. Asien er verdens største investor i »grøn energi« samtidig med, at det også er verdens største forbruger af kul. Og alt, der gøres i Asien, måtte selvfølgelig overholde standarder for miljøbeskyttelse, insisterede han.

I Gabriels tale var der kun få, potentielt positive aspekter, men de blev ikke uddybet: han nævnte »16+1«-netværket mellem Kina og 16 central- og østeuropæiske stater (CEEC) som interessant, men ikke en trussel mod EU som sådan; han sagde dog, at, fordi den gamle verdensorden og dens institutioner ikke længere støttes i Asien, bør Tyskland støtte nye institutioner, der vokser frem dér, såsom AIIB, og han talte om store projekter, der skulle promoveres med hjælp fra Tysklands kontor for kreditgaranti til eksport, Hermes. Men Gabriel nævnte imidlertid ikke Bælt & Vej Forum i Beijing, der

finder sted 14.-15. maj.

Foto: Sigmar Gabriel, Tysklands vicekansler og udenrigsminister.

Trump-præsidentskabets kamp handler om det Amerikanske vs. det Britiske System – Afgørelsen vil komme snart

Leder fra LaRouche PAC, 29. marts, 2017 – Britisk Efterretning er drivkraften bag den fortsatte optrapning af en ekstraordinær kampagne fra efterretningstjenester, der har streng kontrol over de store medier, for at drive præsident Trump ud af embedet på en fantasianklage om, at han skulle være kontrolleret af Putins Rusland.

I USA og Europa kæmper to narrativer mod hinanden, som Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, opsummerede her til morgen. Den første narrativ er, at Putin stjal det amerikanske valg, at Trump er illegitim og må fjernes. Den modsatte narrativ er, at »deep state« – »staten i staten« – efterretningskræfterne i London, NATO, NSA og CIA udfører et angreb mod præsident Trump i et forsøg på at tvinge ham til at træde tilbage eller blive stillet for en rigsret.

Én af disse narrativer bliver den fremherskende inden for de kommende uger; og, for den Amerikanske Forfatningsmæssige Republiks skyld, og for den internationale freds skyld, må vi

hellere sørge for, at det er Trump-præsidentskabet, der overlever, og det bliver de Fem Øjnes efterretningstjenesters »deep state«, der afsløres i sine kriminelle handlinger.

Valget af Trump var ikke et simpelt resultat i et nationalt valg. Det var en del af en verdensomspændende bølge af vælgere, der afviser »globaliseringens« og frihandelens økonomiske fiasko, som er centreret omkring City of Londons politikker; og de afviser konstante amerikanske krige for regimeskifte og provokationer for krig med Rusland og Kina. Det er en bølge, som London, Bruxelles og NATO raser for at stoppe gennem dæmonisering af Rusland og Kina. Desuden er Trump blevet den første præsident i et århundrede, der holder taler om »det Amerikanske Økonomiske System« – det system, der gik til modstand mod og bekæmpede det britiske frihandelssystem, fra Alexander Hamilton og hele vejen til præsident Franklin Roosevelt.

Britisk efterretning lancerede »Trump-Rusland-skandalen« sidste år, med MI6-agenter, der udførte »politisk oppositionsresearch« i det amerikanske valg. Denne oprindelige, britiske skabelse, FBI – som aldrig var god til at fange forbrydere, men dygtige til at skaffe sig af med uønskede politiske ledere og samfundsledere – betalte for deres beskidte arbejde, og forsøger i øjeblikket at torpedere den ubelejlige formand for Husets Efterretningskomite, Devin Nunes fra Californien, der har opdaget en bombe af en afsløring af efterretningssamfundets »deep state«.

Præsident Trump skal afholde et topmøde med Kinas præsident Xi inden for 10 dage om økonomisk udvikling og handel; dernæst ønsker han at gå videre til et tilsvarende møde med præsident Putin, ligesom han allerede har mødt Japans præsident Abe, om de samme spørgsmål. Britisk efterretning er fast besluttet på, at præsidenten skal tvinges ud nu, før han kan realisere disse møder.

Hvis det lykkes for efterretningstjenester og pressen og

Demokrater, som de har pisket til en hob i McCarthy-stil, og de bringer denne præsident til fald, så vil ikke kun den Amerikanske Republik befinde sig i alvorlig fare for et kup, grundlæggende set. Truslen om Tredje Verdenskrig med Rusland og Kina være tilbage på niveauet for Bush' krigskatastrofer og Obamas direkte krigsprovokationer imod de eurasiske magter.

Meget afhænger nu af Trumps, og Nunes', faste beslutning om at kæmpe. Det afhænger af Lyndon LaRouches bevægelse – der selv blev udset og angrebet af disse netværk, af de samme grunde, i 1980'erne, og overlevede og blev fremherskende – for at gennemtvinge den politik, der faktisk repræsenterer det Amerikanske System i dag.

Foto: Præsident Donald J. Trump og vicepræsident Mike Pence møder modtagere af Æresmedaljen, 24. marts, 2017. Medaljen er den højeste æresbevisning for mod over for fjendtlige styrker, skabt af en lov, der blev underskrevet af Abraham Lincoln.

USA's Udenrigsministerium bekræfter topmøde mellem Trump og Xi Jinping i næste uge

29. marts, 2017 – USA's Udenrigsministerium har nu officielt meddelt, at et møde mellem præsidenterne Trump og Xi Jinping vil finde sted den 6.-7. april. Dette blev meddelt i en officiel telefonisk briefing til pressen i går. Udenrigsminister Rex Tillerson vil deltage, hvilket faktisk var meddelelsens indhold.

Den kinesiske, engelsksprogede CCTV-station bragte ligeledes en meddelelse om topmødet i dag, i forbindelse med promovering af et umiddelbart forestående interview med den amerikanske transportminister, Elaine Chow. CCTC understregede, at fr. Chow er en af de mest indflydelsesrige amerikanere af asiatisk oprindelse, og at hun vil være centralt placeret i planer for infrastrukturinvesteringer – som kunne involvere kinesisk deltagelse.

Mange artikler om amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet, og om en genopbygning af USA's økonomiske infrastruktur, dukker op i kinesisk, engelsksproget presse. En slående artikel på CCTV's site begynder med at citere den store videnskabsmand og grundlægger af det Amerikanske System, Benjamin Franklins ekstraordinære respekt for konfucianisme.

»Den store opfinder og diplomat, Benjamin Franklin, grublede over en »amerikansk civilisation«, der ville være baseret på hans studier af kinesisk civilisation. Han formanede til konfucianismens dyder. I 1737 introducerede han til læserne af avisen Pennsylvania Gazette en serie noveller, 'Fra Konfucius' moral'. Han skrev, at konfuciansk filosofi var »den port, gennem hvilken man må gå for at komme til den højeste og mest perfekte visdom'.«

Med henvisning til en kilde i USA's Efterretningstjeneste rapporterede *South China Morning Post* om topmødet, at præsident Xi ikke vil gøre andre ophold i USA (dvs., ikke vil møde kongresmedlemmer). Artiklen kom også med spekulationer om, at den usædvanlige, officielle tavshed omkring topmødet betyder, at forberedelser af spørgsmål og mulige aftaler fortsætter helt frem til sidste øjeblik før mødet.

Yemen: Vil Trump dykke ned i det saudiske hængedynd?

28. marts., 2017 – Ifølge flere nye rapporter skulle Trump-administrationen være i færd med at overveje, eller har allerede besluttet, at øge USA's militære støtte til den saudiskledede koalition, der har været i krig i Yemen i de sidste to år. *Wall Street Journal* rapporterede her til morgen, at administrationen allerede er i færd med at optrappe sin støtte til saudierne og de Forenede Arabiske Emirater (UAE), især mht. efterretningsstøtte og logistisk støtte. Trump-administrationens primære interesse siges at være at bekæmpe al-Qaeda på den Arabiske Halvø; sekundært, at imødegå iransk indflydelse i landet.

Washington Post rapporterede den 26. marts, at forsvarsminister James Mattis i sidste uge har udfærdiget et memo til generalløjtnant H.R. McMaster, Trumps nationale sikkerhedsrådgiver, der søger at fjerne restriktionerne, som blev gennemført af præsident Obama i 2016, for militærstøtte til koalitionens, med det formål at gøre det muligt for en operation fra UAE at indtage havnebyen Hodeidah fra Houthisammemilitserne, men memoet foreslår ikke at støtte ethvert aspekt af den foreslåede UAE-operation. Ifølge *Washington Post* vil (USA's Sikkerhedsråds) principkomiteen træde sammen i denne uge for at overveje Mattis' memo; det er uklart, om det bliver vedtaget.

Et forslag om at levere amerikanske specialstyrker på jorden ved Det røde Havs kyst »var ikke omfattet af Mattis' anmodning«, sagde en højtplaceret embedsmand i administrationen til *WP*. Da UAE kom med en tilsvarende anmodning sidste år, blev den blokeret pga. bekymring over dens usandsynlige succes, og over, at det kunne forværre den allerede katastrofale, humanitære situation. Visse af præsident Trumps rådgivere deler disse samme bekymringer,

sagde en højtplaceret embedsmand.

»Det er endnu ikke blevet besluttet, om [restriktionerne] vil blive ophævet. Der er bestemt generel uenighed i vores regering.« Der er også bekymring over, at en forøget, amerikansk støtte mere generelt kunne underminere de diplomatiske bestræbelser, der befinder sig i et dødvande, på at afslutte krigen.

Foto: Præsident Donald Trump med sin nye forsvarsminister, James Mattis.

Anti-Trump-intrige ønsker Tredje Verdenskrig, advarer fremtrædende tysk forfatter

29. mrs., 2017 – Wolfgang Bittner, fremtrædende forfatter af bøger og artikler i Tyskland, havde nogle barske kommentarer til NATO og anti-Trump-kampagnen i et interview med *Deutsche Wirtschaftsnachrichten*. Han advarer om, at den igangværende NATO-oprustning i det østlige Europa ikke skal tages let, og at der altid er en fare for en direkte konfrontation med Rusland, og bekræfter, at Mikhail Gorbatsjov med god grund har advaret om, at Tredje Verdenskrigs Damoklessværd hænger over planeten.

Den farligste, mest akutte trussel kommer fra USA, advarer Bittner: »Man kan frygte, at militærindustriens hardlinerne og lobbyister i USA's Kongres faktisk satser på krig. Efter regeringsskiftet i Washington, D.C., er et skifte i

relationerne med Rusland blevet antydnet. Hvorvidt den nye præsident Donald Trump kan virkeliggøre sine ideer er imidlertid et stort spørgsmål. Allerede nu, få uger inde i hans embedsperiode, er det åbenlyst, at hans fjender, som han beskyldte for dårlig ledelse og korrupsion i sin indsættelsestale, er i færd med at forhindre det lovede tøbrud og fortsætter med at hælde benzin på bålet, igen og igen.«

»Der synes at eksistere en slags separat regering i USA, der består af storfinansielle interesser i forbindelse med det militær-industrielle kompleks, efterretningstjenesterne, Federal Reserve og andre institutioner i magtapparatet. De ønsker ikke fred i verden, og heller ikke et fredeligt og fremgangsrigt Europa.«

Geopolitikere som John McCain, tidligere NATO-øverstbefalende, general Philip Breedlove, Hillary Clinton og George Friedman (politolog) har altid haft denne strategi, siger Bittner, og påpeger en tale, som Friedman engang holdt, hvor han åbent erklærede, at USA gik med i to verdenskrige for at forhindre en alliance mellem Tysklands teknologi og Ruslands udstrakte råmaterialer.

Bittner angriber mainstream-medierne for deres propagandafremstød mod Rusland og siger, at mange journalister er ansat af, eller i det mindste står i nær forbindelse med, NATO-propagandanetværk, såsom Atlantic Bridge, Goldman Sachs Foundation, American Interest, Tysk Udenrigspolitisk Sammenslutning, Atlantic Initiative og München Sikkerhedskonferencen.

Foto: Wolfgang Bittner.

Præsidenterne fra Iran og Rusland diskuterer vidtrækkende dagsorden for strategisk og økonomisk samarbejde

29. marts., 2017 – Den russiske leder Vladimir Putin og den iranske præsident Hassan Rouhani holdt et officielt møde i Moskva den 28. marts, med en vidtrækkende dagsorden, der dækkede spørgsmålet om kernekraft, regionale spørgsmål, inkl. narkohandelen i Afghanistan, og krigen i Yemen, samt økonomisk samarbejde.

Med hensyn til spørgsmålet om kernekraft gik begge lande ind for atomaftalen med Iran, der støttes af FN's Sikkerhedsråd, og understregede Irans fuldt ud legitime ret til fredelig anvendelse af kernekraft. Det er Irans hensigt at fortsætte samarbejdet med Rusland om gennemførelsen af den Fælles Omfattende Handleplan fra 2015, sagde Rouhani. Alt imens begge lande udtrykte støtte til at forvandle Mellemøsten til et atomvåbenfrit område, så fordømte de ensidige sanktioner som »illegitime«. Med henvisning til udvidelsen af Bushehr-kernekræftværket bemærkede Putin, at den første blok har opnået sin designede kapacitet, og at dokumenter for byggeri af den anden og tredje blok er under udarbejdelse.

Med hensyn til cyberangreb sagde deres erklæringer, »Rusland og Iran udtrykte deres bekymring over det støt stigende antal tilfælde af anvendelse af informations- og kommunikationsteknologier til kriminelle, terroristiske, militære og politiske formål. Begge sider har fordømt forsøgene på at anvende magt, eller truslen om magt, i informationsrummet, såsom et angreb mod iranske

kernekræftfaciliteter ved hjælp af Struxnet-malware«, ifølge en pressemeddelelse fra det Iranske Udenrigsministerium.

De to præsidenter gav også udtryk for et forpligtende engagement over for en styrkelse af Afghanistans statsdannelse. De udtrykte især »gensidig bekymring over stigningen i narkoproduktion i Afghanistan, der udgør en trussel for fred og stabilitet, socioøkonomisk udvikling og Afghanistans og andre staters sikkerhed. Begge parter påpegede nødvendigheden af at gennemføre konkrete forholdsregler til fjernelse af global narkoproduktion, inklusive at rive op med rode illegalt såede afgrøder, der indeholder narkotika, og at ødelægge deres forarbejdelse.«

De udtrykte deres stærke støtte til opretholdelse af Iraks territoriale integritet; og deres erklæring gik stærkt ind for en ophævelse af blokaden mod Yemen og udtrykte bekymring »over den fortsatte, destruktive krig mod Yemen« og talte til fordel for »den hurtigste afslutning af kampene og blodsudgydelserne« og understregede også »behovet for at afgøre denne krise politisk, som del af en landsomfattende dialog«.

»Med en advarsel om de alvorlige, humanitære og økonomiske konsekvenser, som krisen har for det yemenitiske folk ... bemærkede [de] betydningen af at ophæve den økonomiske og humanitære blokade af Yemen og sende humanitær hjælp til dette land«, lyder erklæringen.

Med hensyn til økonomisk samarbejde mellem Iran og Rusland, talte de to parter om Ruslands involvering i udviklingen af store kulbrintefelter (eller olie- og gasfelter) i Iran og kom frem til aftaler om at påbegynde en gennemførelse af russiske statskreditter til eksport, til Irans finansiering af byggeri af et termisk kraftværk og elektrificeringen af Garmsar-Ince-Burun-jernbanestrækningen. Diskussionerne fokuserede også på Irans mulige køb af det moderne Sukhoi SuperJet-100 mellemdistance-passagerfly, samt helikopterambulancer.

Man aftalte at afholde et russisk-iransk forum for interregionalt samarbejde mellem de russiske og iranske regioner, ved årets afslutning.

Sidst, men ikke mindst, gav den russiske side udtryk for sin fulde støtte til Irans tilslutning til Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO).

Foto: Præsident Putin og præsident Rouhani holdt et officielt møde i Moskva den 28. marts., 2017.

**RADIO SCHILLER 29. marts,
2017:**

**Pressen mørklægger Trump og
USA's nye visioner
i et forsøg på at forhindre
det nye paradigme**

v/ formand Tom Gillesberg

Hvordan får vi ryddet op i

rodet? Gå i offensiven mod FBI!

Leder fra LaRouche PAC, 28. marts, 2017 – Der er et enormt grundlag for optimisme i USA, som det så levende blev demonstreret af præsident Trumps smukke krav om at vende tilbage til rummet i sin ugentlige tale, den 25. marts.

Men, hver gang, amerikanerne vender sig om, oppiskes der en ny, beskidt operation, der nærer den britiske »farvede revolution« imod Trump-administrationen!

Hvad skal man gøre? Hvis der er tvivl, så gå efter FBI!

Lyndon LaRouche sagde i dag, da han blev briefet om de seneste nyheder om griseriet, »FBI er noget skidt. Det er åbenlyst; argumenter er overflødige.« Selv om FBI sandsynligvis har fået sin kapacitet reduceret, »er det stadig en skidt faktor«.

Federal Bureau of Investigation, FBI, er en ond, forræderisk organisation, der i mere end 70 år har opereret på vegne af Wall Street-financierer og Det britiske Imperium. Trump-præsidentskabet blev valgt af de amerikanske vælgere for at knuse dette imperium. For at sikre, at denne bestræbelse vil lykkes, at den Amerikanske Republik og dens Økonomiske System i Hamiltons tradition vil blomstre, må FBI's nationale Gestapo knuses.

Det, som amerikanerne står overfor, er en endeløs strøm af konstruerede »skandaler«, der er fabrikeret over den simple formel: 1) kom med anklager imod Trump og hans kolleger, over forbindelser til Rusland; 2) fremfør, at Rusland er den onde fjende. Modus operandi er inkarneret i en hovedoverskrift i går aftes på CNN, én af floklederne, og som erklærede, »De mørke stormskyer, der trækker op over Rusland, hænger nu over Trump-kredsen«.

Den seneste beskyldning i dette forskruede sludder er mod Trumps svigersøn, Jared Kushner, for at have mødt den russiske ambassadør til USA Sergei Kislyak to gange under overgangsperioden til Trumps indsættelse, og for at have mødtes med en repræsentant for den russiske, statsejede udviklingsbank, Vnesheconombank. Det er meningen, man skal tænke, at dette er forkasteligt. Kushner tilsluttede sig omgående den voksende række af personer, der forlanger at aflægge forklaring for Kongressen for at gøre rent bord. Han meldte sig endda frivilligt til at træde for Senatets Efterretningskomites høring torsdag, der i øvrigt ser ud til at blive et cirkus, over spørgsmålet, »Disinformation: En begynderlærebog om russiske, aktive fremgangsmåder og kampagner for at øve indflydelse«.

Men flokken for farvet revolution udser sig nu ledere af selve Efterretningskomiteen som deres målskiver. Dagens planlagte møde bag lukkede døre i Husets Efterretningskomite kunne ikke gennemføres, fordi vidnerne, FBI-direktør James Comey og NSA-direktør Michael Rogers, sagde, de havde et problem med deres mødekalender.

I går kom formand for Husets Efterretningskomite, Devin Nunes (R-CA), under voldsomt angreb. Han blev bedt om enten at træde tilbage eller blive erstattet i sin stilling af en bande, der inkluderede Demokraterne, senator Charles Schumer (NY) og kongresmedlem Nancy Pelosi (CA), og mange Republikanere. Blandt de heksejagt-anklager, slynget mod Nunes, er tabersagen, at han sidste tirsdag arrangerede det, så han kunne læse hemmeligstemplede efterretningsdokumenter; og at han dernæst briefede præsidenten den næste dag. Kendsgerningen er, at Nunes gør sit arbejde. Han forfølger sporet for, hvordan efterretningsfolk afslørede – »fjernede masken for hans sande karakter« – pens. generalløjtnant Michael Flynn, der blev udsat for udspionering under processen med amerikansk overvågning af udenlandske personer. Nunes' anklagere siger, det 'ikke er fair' af Nunes at forfølge dette.

Nunes fortsætter imidlertid sine bestræbelser i denne uge og anmoder om, at de selv samme efterretningsdokumenter gøres tilgængelige for hans fæller i Kongressen, så de kan læse dem. *EIR* har af en uafhængig kilde fået at vide, at en person, der var til stede ved NSA/efterretningsmødet, hvor det blev besluttet at begå den illegale afsløring af Flynn, faktisk lakkede forbrydelsen, dvs., var 'whistleblower'.

På Senatets side går Charles Grassley (R-IA) direkte efter bæstets hjerte – FBI og briterne. Som formand for Senatets Efterretningskomite afslørede Grassley i går indholdet af sit brev af 24. marts til skidt-til-hyre-organisationen, Fusion GPS. Det er firmaet med base i Washington, D.C., der indgik en underentreprise med et britisk efterretningsfirma om at producere skidt imod Trump. Fusion indgik en kontrakt med det London-baserede Orbis Erhvervsefterretning, som er oprettet (i 2009) af to såkaldte eks-MI-6-agenter, Christopher Steele og Christopher Burrows (der begge er gået under jorden). De producerede det »upålidelige dossier« i 2016 om Trump.

Grassley har inden 7. april krævet alle detaljerne om, hvordan Fusion var involveret med Orbis, Steele og FBI, og før dette, hvordan Fusion arbejdede for Hillary Clinton-demokrater, og før dette, arbejdede for anti-Trump-republikanere. Dette viser britisk og FBI-indblanding i de amerikanske valg, for nu at slå hovedet på sømmet.

Grassleys brev går efter FBI's involvering og siger, »Når politisk research fra oppositionen bliver grundlaget for lovens håndhævelse og efterretningsindsatser, så rejser det vægtige spørgsmål om lovhåndhævelsens og efterretningers politiske uafhængighed ... «

Vi har en præsident i USA, og det er udgangspunktet for handling. Gå efter FBI! Sæt forbryderne i fængsel!

Foto: J. Edgar Hoover FBI-bygningen i Washington, D.C.

Schiller Institutet præsenterer Kinas Bælt & Vej- initiativ for tysk økonomisk selskab

28. mrs., 2017 – Repræsentant for Schiller Institutet, Andrea Andromidas, præsenterede for nylig Kinas Nye Silkevej, Bælt & Vej-initiativet, til et økonomisk selskab i Ludwigshafen, Tyskland. På invitation fra flere mangeårige kontakter fra seniordivisionen af Arbeitsgemeinschaft Soziale Marktwirtschaft (Arbejdsgruppe for Social Markedsøkonomi) gav Andromidas sin præsentation for henvend 70 personer. Belliggende i Ludwigshafen har de fleste af medlemmerne arbejdet for, eller samarbejdet med, BASF, et kemisk selskab i verdensklasse, der er det store industrifirma baseret i området med tvillingebyen Ludwigshafen-Mannheim, hvor Neckarfloden flyder ind i Rhinen, omkring 100 km syd for Frankfurt.

Publikum var enige om særdeles kritiske meninger imod mange af den nuværende regerings politikker, især dens grønne dagsorden og anti-kernekræftpolitik, så vel som også regeringens anti-russiske politik. Mange havde arbejdet på projekter i hele verden i løbet af deres karrierer, så de var meget åbne mht. internationalt, økonomisk samarbejde.

Invitationen fulgte efter en tidligere invitation fra samme gruppe, hvor Andrea Andromidas havde givet en præsentation, der afslørede den grønne ideologis svindel, og som blev meget vel modtaget. Med denne tidligere præsentation in mente, fokuserede denne præsentation på den kinesiske økonomis

bemærkelsesværdige succes i løbet af de forgangne 30 år, baseret på en dramatisk forandring, siden gennemførelsen af Deng Xiaopings reformer. Andromidas præsenterede dernæst, hvordan de under den første fase rekonstruerede og åbnede deres økonomi og fokuserede mest på de østlige kystområder. Herefter fulgte lanceringen af et enormt udviklingsprogram for det vestlige Kina, med samtidig udvikling af universiteter, rumprogrammer og højteknologisk infrastruktur. Dernæst fokuserede præsentationen på udviklingen af Centralasien, og sluttelig på at »gå globalt« med Xi Jinpings annoncering i 2013 af Bælt & Vej-initiativet som et princip for en ny, global relation.

Herefter fulgte en diskussion om behovet for et lignende udviklingsperspektiv i Middelhavsområdet, som den eneste løsning på problemet med migration.

Præsentationen blev varmt modtaget og førte til en meget livlig og relativ lang diskussion og debat. Spørgsmålene fokuserede på håbet om, at denne politik bliver modtaget i Tyskland og i hele Europa og Afrika. Selvfølgelig kom, som overalt, spørgsmålet om, hvor seriøse, kinesernes hensigt er, op, og om der er skjulte, geopolitiske mål. Der var ikke desto mindre nogle personer, der havde nogen erfaring med kinesisk politik, og som hævdede, at traditionen er langt ældre end kommunismen, og at partipolitik ikke er fremherskende.

Se også: *'Tyskland må springe med på det Nye Silkevejstog'*, artikel af Helga Zepp-LaRouche

Titelbillede: Kort over hovedlinjer for udviklingskorridorer ind i Middelhavsområdet og Europa. Fra EIR's 370-sider lange rapport, *'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen'*

Relationer og konnektivitet mellem EU og Kina vokser

28. mrs., 2017 – I en artikel i dag skrev Fu Jing, vicechef for *China Daily's* Europa-bureau: »Nogle belgiske medier har citeret data og rapporteret, at kinesiske investorer i Belgien har skabt op mod 18.500 jobs for lokale indbyggere.... Nogle central- og østeuropæiske lande konfronteres med mangel på arbejdskraft pga. voksende, kinesiske investeringer inden for varefremstilling, ved afslutningen af Den europæiske Unions økonomiske stagnation. I de forgangne fem år har firmaet Huawei f.eks. skabt op mod 12.000 jobs i EU.

Ligeledes i dag meddelte United Parcel Service (UPS), der har hovedkvarter i Atlanta, USA, »tilføjelsen af seks stationer for dets Prioriterede Hel Container Load og Mindre Container Load (FCL og LCL), multimodale jernbaneservice mellem Europa og Kina. De nye stationer vil give kunder, der flytter gods på verdens største handelslinje, flere muligheder for at reducere udgifter til forsyningskæden og et bedre regnskab for kravene til cost/time-in-transit. Stationerne Changsa, Chongqing, Suzhou og Wuhan i Kina blev føjet til de eksisterende kinesiske stationer Zhengzhou og Chengdu. I Europa blev stop i Duisburg, Tyskland, og Warszawa, Polen, føjet til de eksisterende stop i Lodz, Polen, og Hamborg, Tyskland.«

Fu skrev, at, i sidste uge, »blev Belgien og Ungarn fulde medlemmer af den kinesisk ledede Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, hvilket betyder, at en tredjedel af bankens 70 medlemmer er fra Europa. Og AIIB's udviklingskurs indikerer, at samarbejde mellem medlemmer vil intensiveres for at bringe Asien, Europa og Afrika tættere sammen.«

Foto: Det første fragttog fra Zhengzhou i det østlige Kina til Billwerder intermodale terminal i Hamborg ankom til sin destination den 2. august, 2015, blot 15 dage efter det

påbegyndte sin 10.214 km lange rejse.

De værste 'falske nyheder' er, at medierne nægter at informere befolkningen om det Nye Paradigme, der finder sted

*Leder fra LaRouche PAC, 27. marts, 2017 – Otteogfyrre timer efter præsident Donald Trumps ugentlige tale, der inspirerer Amerika til at genoprette vor nations tabte dedikation til at udvide menneskets viden om Universet og om selve livet, er denne historiske videoudsendelse fortsat næsten ikke blevet rapporteret i de amerikanske medier. Det er ikke engang blevet nævnt i *New York Times*, *Washington Post*, *Los Angeles Times* eller på de store Tv- og radiostationer. I stedet er medierne fulde af historier om, at Trump er en »fiasko«, fordi en (dybt fejlbehæftet) sundhedslov blev nedstemt, og af hysteri à la McCarthy-isme om Rusland, der stjæler det amerikanske valg, og af selv tilbagevendende henvisninger til »lugten af forræderi, der hænger over Trump-administrationen«.*

På ét niveau er dette simpelthen nonsens. Men det sker også samtidig med, at en masse undergravende, »farvede revolutioner«, som den, der gennemføres mod Trump-administrationen, viser sig i hele Europa – i Balkanlandene, i Belarus (med direkte støtte fra de neonazistiske brigader i Ukraine), og, hvad der er vigtigst, i Rusland, hvor den med

Soros forbundne Alexei Navalny har aktiveret et par tusinde demonstranter for at fremprovokere et par arrestationer, der skal gøres til avisoverskrifter i hele verden.

Og, hvad der er lige så vigtigt, så har præsident Trumps nylige vedtagelse af en politik for en tilbagevenden til det »Amerikanske System«, noget, der næsten udelukkende identificeres med Lyndon LaRouche, fået samme behandling af mainstream-medierne. Den faste skribent, der går under navnet Virgil på Breitbart-websitet, som tidligere blev ledet af Trumps chefstrateg, Steve Bannon, har udgivet to stærke rapporter, den ene om Trumps besøg i Michigan i denne måned [»Donald Trump, Rosie the Riveter, and the Revival of American Economic Nationalism« (Donald Trump, nitte-arbejderen Rosie og genoplivningen af amerikansk, økonomisk nationalisme)], og den anden om Trumps krav om at genindføre det Amerikanske System [»Trump Connects to the Taproot of American Economic Nationalism with Henry Clay's 'American System'« (Donald Trump skaber forbindelse til roden af amerikansk økonomisk nationalisme med Henry Clays 'Amerikanske System')].

Virgil bemærker, at disse taler af præsidenten »uden for enhver tvivl rejser den vigtigste, økonomisk-politiske idé i amerikansk historie«, og dog »var der ingen omtale af det i *Politico*, og heller ikke i hverken *Washington Post*, *New York Times* eller CNN«.

Løgnene, der udbredes som kendsgerninger af sofisterne på disse britiskkontrollerede og Wall Street-kontrollerede medier, er frastødende og ødelæggende, men ikke nær så ødelæggende som bestræbelserne på at forholde de amerikanske (og andre) masser, at den igangværende økonomiske og moralske transformation af vores nation i det hele taget finder sted. Forestil jer, at Jack Kennedys krav om, at mennesket skulle tage til Månen, »ikke, fordi det er let, men fordi det er svært«, blev udelukket i de amerikanske medier. Denne særlige 'behandling' er velkendt af Lyndon LaRouche, hvis udviklende rolle i begge disse videnskabelige og økonomiske innovationer

er åbenlys for alle, der kender ham, men som er blevet systematisk forholdt størstedelen af det amerikanske folk i 50 år, som en bevidst, åbent erklæret politik fra de såkaldte mainstream-mediers side.

Men denne evne til at udøve mind kontrol over befolkningen via medierne, er ved at blive brudt. En præsident, der taler direkte til befolkningen, og som nægter at bøje sig for myten om, at »den offentlige mening«, som den defineres af medierne, må tilbedes, har nu indtaget embedet. Det er langt fra klart, om han vil lykkes, men potentialet er stort, hvis befolkningen lever op til lejligheden. Lyndon LaRouche er i hvert fald af den overbevisning, at Trump ved, hvad han taler om.

Lyndon LaRouche har altid hævdet, at »den offentlige mening« og »at være praktisk« (pragmatisk) er menneskehedens, og i særdeleshed kreativitetens, største fjender. I denne tid med revolutionære forandringer, i traditionen efter Alexander Hamilton, Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt, er det nye paradigme fuldt ud opnåeligt. Verden vender sig mod Kinas Nye Silkevejsproces, som markerer afslutningen af »nulsums-geopolitik« under Det britiske Imperium, der har domineret moderne historie siden mindst 1900. Ideen om en global renæssance – inden for videnskab, kunst og politisk økonomi – er den nødvendige og passende mission, der nu er forelagt os alle.

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson møder Kinas præsident Xi Jinping i Beijing, Kina, den 19. marts, 2017. [State Department photo/Public Domain]

Demonstration i Stockholm i solidaritet med Yemen på 2-årsdag for saudiskledede bombeangreb

27. marts, 2017 – Schiller Instituttet deltog i en demonstration i Stockholm i solidaritet med Yemen på 2-årsdagen for den første, saudiskledede aggression mod Yemen, den 26. marts, 2015. Demonstrationen blev lagt, så den fandt sted samtidig med natlige andagter og marcher i hele verden, af hvilke den vigtigste var den absolut massive demonstration i Yemens hovedstad, Sana'a. Der var en march, der gik til BBC i London, en vågebegivenhed i Genève, en protest i Rom, der nåede ud til alle mennesker ved Peterskirken, en vågebegivenhed i Ottawa, et møde i Vancouver og en vågebegivenhed i New York, alle arrangerede af forskellige yemenitiske grupper og fredsaktivistgrupper. I Stockholm var der en fælles demonstration, arrangeret af den svenske organisation Yemen Solidaritet (se: <http://jemensolidaritet.se/en/index.html>) med støtte fra Schiller Instituttet og andre solidaritetsgrupper og antiimperialistiske grupper. Dagen før var der vågebegivenheder i Paris og Berlin.

Disse demonstrationer blev rapporteret i Yemen, hvilket var meget vigtigt, da det var første gang, yemenitter fik en fornemmelse af en bredere støtte internationalt imod det, der kaldes »den fortiede krig«.

I Stockholm, efter taler af formand Roland Hedeyat og andre, talte Ulf Sandmark fra det svenske Schiller Institut til demonstrationen på svensk og leverede også, i slutningen, en hilsen på engelsk til demonstrationen i Yemen. En yemenitisk aktivist talte om situationen i Yemen og talte også til Yemen

direkte på arabisk. Mødet blev optaget på film og direkte videresendt til Sana'a via Skype.

Demonstrationen samlede omkring 50 deltagere, der hovedsageligt tilhørte den gamle garde af aktivister fra anti-Vietnamkrigen-bevægelsen og andre lignende grupper. Mange flyveblade blev uddelt til mange tilskuere og forbipasserende på byens travle plads.

Videoen med Sandmarks tale på engelsk kan ses her: [https://www.facebook.com/hussein.askary/videos/1101965436582144/?autoplay_reason=gatekeeper&video_container_type=1&video_creator_](https://www.facebook.com/hussein.askary/videos/1101965436582144/?autoplay_reason=gatekeeper&video_container_type=1&video_creator_product_type=2&app_id=350685531728&live_video_guests=0)
[product_type=2&app_id=350685531728&live_video_guests=0](https://www.facebook.com/hussein.askary/videos/1101965436582144/?autoplay_reason=gatekeeper&video_container_type=1&video_creator_product_type=2&app_id=350685531728&live_video_guests=0)

En oversættelse af Sandmarks engelske hilsen til det yemenitiske folk lyder som følger:

☒ »Vi står her sammen med det yemenitiske folk og denne enorme demonstration i dag i Sana'a. Det er et mirakel, at så mange mennesker kan komme ud i et sådant vejr, med en blå himmel, hvor de saudiske bombefly kan komme, hvornår, det skal være, og bombe alle disse mennesker. De er så heroiske, dette heltemodige folk, der rejser sig for frihed, efter to år med bombardementer. De rejser sig stadig for frihed og kæmper for deres suverænitet, for regeringen og for folkets overlevelse. Vi støtter alle her fra Stockholm denne demonstration i Sana'a, og vi ønsker at sige, sammen med de andre solidaritetsgrupper i denne demonstration, at vi alle er solidariske med det yemenitiske folk i den retfærdige kamp for frihed, for retfærdighed og for udvikling. Mange tak.«

Titelbillede: *Ulf Sandmark holder en tale (på svensk og engelsk) under demonstrationen i Stockholm, den 26. marts, 2017. Den engelske tale blev transmitteret til Yemen via Skype.*

Indsat billede: *Yemenitter afholder en massiv demonstration i*

Sana'a for at protestere imod den saudiske aggression, 26. marts, 2017.

Debat om bankopdeling i den svenske Riksdag

23. marts., 2017 – Det svenske parlament, Riksdagen, debatterede i går bankopdeling som et spørgsmål om finansiel stabilitet og finansmarkederne. I debatten var Håkan Svenning, medlem fra Vensterpartiet, alene om at tale for bankopdeling. Desværre støttede intet andet parti deres forslag, og det blev nedstemt ved afstemningen. Modstandernes argument var meget svagt, og de gemte sig blot bag de nye regler for bankopløsning, der blev implementeret sidste år på initiativ fra EU (og bankerne).

Håkon Svenning sagde: »Et stort problem i dag er, at de tjenester, bankerne yder deres kunder, for eksempel opsparing og udlån, ikke er adskilt fra bankernes mere risikable investeringsaktiviteter, dvs. spekulationsaktiviteterne. I EU har der været forslag fremme om bankopdeling, men de er hurtigt blevet bragt til tavshed og gemt væk. Man kan fornemme bankernes udstrakte lobbyvirksomhed bag det. En lov om bankopdeling ville forhindre, at der var risiko for skatteborgerpenge for noget, der ikke kan regnes for bankaktiviteter, der tjener samfundet. Der bør derfor kommissioneres en undersøgelse af bankstrukturer, for at forberede en lov, der adskiller traditionel bankvirksomhed fra investeringsaktiviteter – en bankopdeling.«

»Hvis vi tager banken Nordea som eksempel, så repræsenterer deres forretning, i de nordiske lande og de baltiske stater

tilsammen, 161 % af hele den svenske økonomi, af BNP. [Men] vi kan ikke dele ansvaret for Nordeas risici med vore naboer; det hviler fuldstændigt på os her i Sverige. Det er ikke socialisme simpelt hen at foreslå, at almindelige menneskers bankkonti og aktiemarkeds-hajernes investeringer, ikke bør befinde sig i det samme selskab. Det er fornuftig økonomi, hvis vi som skatteborgere ikke er forpligtet til at redde bankerne, der tjener enorme profitter ved at løbe enorme risici, med alle os andre som sikkerhed og garanter, den dag, vi tvinges til at redde dem.«

Foto: Sveriges parlament, Riksdagen.

Asiatisk Infrastruktur- Investeringsbank (AIIB) er en »Storslået vision« for promovering af økonomisk og social udvikling, siger bankens præsident

26. marts., 2017 – I en tale for plenarforsamlingen ved Boao Forum for Asien den 23.-26. marts i Boao, sagde AIIB's præsident Jin Liqun, »målet for den kinesiskledede AIIB er at promovere økonomisk og social udvikling gennem styrkelse af konnektivitet og vækst i Asien«, rapporterer *Xinhua*. Boao Forum for Asien er den kinesiske version af det Verdensøkonomiske Forum i Davos, Schweiz, hvert år.

Med en understregning af, at AIIB's investeringer sker for en

forbedring af levevilkårene, sagde Jin: »Når vi satser på investeringer i infrastruktur, lægger vi vægt på at have en dialog med regeringen mht., på hvilken måde, denne investering vil være til fordel for dens folk ... Vores job er ikke blot at sætte nogle penge ind i et bestemt land for at bygge veje eller jernbaner. Vi ønsker at se, at alle projekterne er til fordel for folk og sikrer, at folk får flere vindinger, snarere end tab, af sådanne investeringer.

Så det er altså det storslåede mål, den storslåede vision hos de 57 stiftende medlemmer af AIIB. Alle disse lande har en fælles vision om at fremme konnektivitet og infrastrukturinvesteringer for at berede vejen for fælles fordele«, forklarede Jin.

Kina vil investere \$10 mia. i opførelse af teknologi-by i Tanger, Marokko

26. mrs., 2017 – Marokko har underskrevet en aftale med det kinesiske rumfartsselskab Haite om at bygge en industri- og teknologi-by til \$10 mia. i nærheden af Tanger. »Med navnet Mohammed VI Tanger-tek, til ære for Marokkos konge, bliver byen en 2.000 hektar stor udvikling, der kan rumme 300.000 mennesker, og med et mål for industri, der skaber 100.000 jobs«, rapporterer *Global Construction Review* i dag.

»Den planlagte teknologi-by bliver opdelt i zoner, der specialiserer i sektorer for rumfart, automobiler, telekommunikation og andre sektorer. Målet er at tiltrække så mange som 200 transnationale selskaber, af hvilke mange vil blive kinesiske, som er tiltrukket pga. Marokkos nærhed til de

europæiske markeder. Der vil komme finansiering hen over de næste 10 år, som vil komme fra Haite, den marokkanske private bank BMCE og den marokkanske regering«, rapporterede *GCR*.

Marokkos minister for industri, Moulay Hafid El Alamy, der deltog ved underskrivelsesceremonien, sagde, »regeringens strategi var at efterligne Kina ved først at blive en industrimagt, før udviklingen af sine videnskabelige, teknologiske og finansielle sektorer, rapporterede det fransksprogede, marokkanske nyhedssite, *Lesiteinfo.com*«, skrev *GCR*.

Det er åbenlyst, at planen er, at Marokko skal være Kinas port til Nordafrika. »Mellem 2011 og 2015 steg de kinesiske, direkte udenlandske investeringer i Marokko med 195 %, med en stigning på 93 % alene mellem 2014 og 2015. Siden da er tingene blot fortsat med at accelerere. Den kinesiskbyggede, 952 meter lange Kong Muhammed VI-bro (der er en del af den 42 km lange, udvidede Rabat-ringmotorvej) blev åbnet i juli, og i november 2016 blev Kinas Chint Group Corp. valgt til at bygge et 170 MW solenergi-værk. Desuden mødtes marokkanske myndigheder med China Railway i december for at diskutere byggeriet af en multimilliard højhastigheds-jernbaneforbindelse mellem Marrakesh og Agadir, rapporterede *Global Risk Insights* i dag.

Foto: Rabat: Marokko har underskrevet en aftale med det kinesiske rumfartsselskab Haite om opførelse af en 'industriby' nær Tanger, som vil rumme henved 200 kinesiske selskaber.

Trump og LaRouche-bevægelsen inspirerer til en tilbagevenden til menneskehedens mission i rummet

Leder fra LaRouche PAC, 26. marts, 2017 – Lørdag, den 25. marts, udsendte præsident Donald Trump en stærk og inspirerende, fem minutter lang video som sin ugentlige tale, hvor han bebuder sin plan om at føre nationen tilbage til rummet, efter Obamas syv års ødelæggelse af NASA og nationens rumprogram. Trump lod sig inspirere af Hubble-teleskopet, der i 1995 skuer ud i tomrummet, for blot at opdage, at der er endnu tusinder, eller millioner – eller flere – nye galakser at opdage. Som Trump sagde: »Denne opdagelse var fuldstændig utrolig. Men det uforglemmelige syn tilfredsstillede ikke vores dybe hunger efter viden. Denne hunger voksede til stadighed, og endnu mere, og mindede os om, hvor meget, vi ikke ved om rummet; ja faktisk, hvor meget, vi ikke ved om livet.«

Alle borgere på Jorden må få lejlighed til at se denne video:
https://www.youtube.com/watch?time_continue=1&v=ZGt6lklApuo

Det er måske ikke et tilfælde, at Schiller Instituttet og Fusion Energy Forum, stiftet af Lyndon og Helga LaRouche, på samme tid afholdt konferencer i München, Tyskland, og i Houston, Texas, for at ære den store, tysk-amerikanske rumforsker og visionære person, Krafft Ehrlicke, der blev født for 100 år siden, den 24. marts, 1917. Alt imens flere fremlæggelser i München diskuterede Ehrlickes ekstraordinære liv og karakter, og hans tætte relation til hr. og fr. LaRouche, så viste en fremlæggelse af en schweizisk astronaut,

professor Claude Nicollier, der havde besøgt Hubble-teleskopet under sine fire missioner i rummet, flere spektakulære Hubble-fotografier af galakser, som teleskopet havde opdaget.

✘ Blot få minutter senere, da Trump-videoen blev sendt til konferencen umiddelbart efter videoen blev udsendt af Det Hvide Hus, blev publikum slået af målløshed og inspireret af at se mange af de samme, smukke billeder af vort univers, som de netop havde set under den schweiziske astronauts fremlæggelse.

Med ganske få undtagelser har mainstreammedierne i USA, der er fikseret på at ødelægge den amerikanske præsident, baseret på britiske imperieløgne om, hvor farlig Rusland er for verden, totalt ignoreret denne historiske videopræsentation. Ikke siden John F. Kennedys program for at tage til Månen, og siden Ronald Reagans program for et samarbejde mellem USA og Rusland om skabelse af et strategisk forsvar i rummet, imod atomvåben, har en præsident således inspireret nationen – og dog vil de fleste mennesker ikke engang høre det, med mindre vi påtager os, som vores ansvar, at sørge for det.

Ligesom Ronald Reagans program for SDI, 'Strategic Defense Initiative' (Strategisk Forsvarsinitiativ[1]), var direkte inspireret af Lyndon LaRouche, så ser vi nu præsident Trump bevæge sig imod vedtagelse af en politik, der er blevet initieret og forsvaret af LaRouche – og i de fleste tilfælde, udelukkende af LaRouche – i løbet af de seneste 50 år. Tag LaRouches video fra 1987, »Woman on Mars« (Kvinden på Mars); hans brochure, 'War on Drugs' (Krig mod narkotika), fra 1980'erne; hans program for det Amerikanske System, for en genindførelse af Alexander Hamiltons (økonomiske) opdagelser; hans fremgangsmåde med Store Projekter for global udvikling; hans politik for de Fire Magter, for en forening af USA, Kina, Rusland og Indien; hans bog, »There are No Limits to Growth« (Der er ingen grænser for vækst), fra 1983 – alt dette reflekteres i stigende grad i de politikker, som Donald Trump vedtager.

Vil de lykkes?

Det vil være afhængigt af menneskehedens evne på globalt plan – og ikke kun amerikanernes – til at hæve sig op på et højere eksistensniveau – 'værens-niveau' – til det, Helga Zepp-LaRouche kalder menneskehedens »modne alderstrin«, baseret på den menneskelige arts harmoni gennem skabende samarbejde for at fremme vores tilstand af viden, og af kultur. Denne harmoni er den Europæiske Renæssances rod, som den blev inspireret af Nicolaus Cusanus – Nikolaus von Kues – af Brunnelleschi og andre; og som ligeledes er roden i Song-dynastiets Konfucianske Renæssance, inspireret af Zhu Xi, såvel som den nye Konfucianske Renæssance i dag, inspireret af Kinas præsident, Xi Jinping.

Vi oplever for tiden en revolution i civilisationen. Som Lyndon LaRouche altid har hævdet, så, når dette øjeblik kommer, vil tiden ikke være til heppekor, eller til at følge flokken. Det er en tid for lederskab og personligt ansvar for menneskeheden som helhed.

Den tid er nu kommet.

Foto: Screenshot fra præsident Trumps ugentlige tale, den 25. marts, 2017, om NASA Authorization Bill, med Hubble-teleskopets, og dets efterfølger, James Webb-teleskopets utrolige successer.

[1] Se artiklen: »LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ: En amerikansk-sovjetisk aftale for fred og udvikling«

Jacques Cheminade, fransk præsidentkandidat, støtter demonstrationer for at afskrive den græske gæld og standse saudiskledet myrderi i Yemen

25. marts., 2017 – Tilhængere af Jacques Cheminades præsidentkampagne deltog i to internationale demonstrationer den 25. marts i Paris, hvor de uddelte korte erklæringer, som kandidaten havde skrevet til lejligheden.

Grækenland: Den Forenede Folkefront (EPAM), en gruppe græske patrioter, afholdt demonstrationer i mange europæiske hovedstæder den 25. marts, den græske uafhængighedsdag, for at kræve den omgående genindførelse af menneskerettigheder. Cheminade bemærker i sine erklæringer, at en uafhængig FN-ekspert i februar 2016 udgav en rapport, der »bekræfter den menneskelige katastrofe, der skyldes Trojkaens (IMF, ECB, EU-kommissionen) brutale nedskæringspolitikker, siden krisens begyndelse«.

Selv har han altid været imod »Trojkaens drastiske kure«. Han minder om, at, efter den græske folkeafstemning 5. juli, 2015, med et nej til EU's bailout-pakke, hilste han resultatet velkommen i en erklæring, hvor han påpegede, hvor meget, der var behov for at gøre. Heriblandt afskrivning af den afskyværdige, illegitime gæld, bankopdeling, store projekter finansieret af statskredit og samarbejde med BRIKS.

»I dag kæmper jeg i min præsidentkampagne for, at Frankrig træder ud af EU, euroen og NATO, og for afskrivning af den illegitime del af gælden og genforhandling af den øvrige gæld gennem en ny afbetalingsaftale, kombineret med en plan for økonomisk genrejsning.«

Cheminade siger endvidere i sit program, »Jeg har ikke glemt Grækenland, som vi er knyttet til gennem vores fornuft og i vore hjerter«. Hans program fastslår: »Rent konkret, i Grækenlands tilfælde, hvor næsten 90 % af hjælpen og kreditplanerne, som i teorien blev ydet, i virkeligheden tjente til at redde (bail out) finansinstitutioner (banker, forsikringselskaber osv.), er det indlysende, at en delvis gældseftergivelse og et moratorium for den øvrige del af gælden er nødvendigt.«

Yemen: »Stands massedøden«, lyder overskriften på Cheminades erklæring, der blev uddelt i dag. »Har vi kurs mod det første, organiserede folkemord i det 21. århundrede?«, spørger han. »Hvis Frankrig, Storbritannien og USA fortsætter med at levere våben til den internationale koalition, anført af Saudi-Arabien, der raser imod dette land, vil dødfaldene snart kunne tælles i millioner.«

Cheminade nævner de advarsler, der for nylig er kommet fra seks internationale NGO'er, om den overhængende katastrofe, og han fordømmer blokaden af havnen i Hodaydah, som forhindrer forsyninger af fødevarer og nødhjælp, samt koalitionens blinde bombekampagner imod civilbefolkningen, sundhedscentre og religiøse steder. Han fortsætter med at nævne tallene for alvorlig underernæring, kolera osv.

Med hensyn til fransk politik, benytter Cheminade lejligheden til »endnu engang at udtrykke min indignation over politikken med 'strategisk partnerskab' med Saudi-Arabien, som Hollandsregeringen har vedtaget«, og til at støtte NGO'ernes krav om en omgående våbenstilstand for at muliggøre forsyninger af nødhjælp.

»Jeg kræver også, at der gennemføres en politik omkring ferskvand, en sand krig imod tørst, ved at organisere radar-lokalisering af grundvandsdepoter og forøge antallet af brønde, i betragtning af, at, i Somalia og Kenya, repræsenterer den kommende tørke en trussel om millioner af menneskers død.«

»I stedet for at opmuntre kriminelle krige, bør vi bane vejen for fred, hvilket vil sige vand og gensidig udvikling.«

(Følg Jacques Cheminades valgkampagne her: <http://www.cheminade2017.fr/>)

Yemen: 17 millioner mennesker trues af hungersnød gennem saudisk krig; Det var Trumps fjender, der støttede krigen mod Yemen

23. marts, 2017 – FN's nødhjælpsorganisationer advarer nu om, at Yemen er »ved et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage«, med henved 17 millioner mennesker (af en total befolkning på 28 millioner), der konfronteres med alvorlig mangel på fødevarer. I alt 6,8 million mennesker skønnes at befinde sig i en tilstand af akut nød, ét skridt fra hungersnødsklassifikationen på fem punkter for faserne for sikkerhed for integrerede fødevarer (IPC), som er international standardmålestok, og med yderligere 10,2 million i krise, rapporterer *Guardian*. Amterne Taiz og Hodeidah, hvor næsten 25 % af Yemens befolkning bor, og som er scenen for

intens konflikt, siden borgerkrigens udbrud i 2015, befinder sig i særligt forhøjet risiko for hungersnød. »Vi taler stadig om et land, der er på randen af hungersnød, men for mig viser disse tal, at vi befinder os på et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage«, sagde Mark Kaye, Red Barnets talsperson i Yemen. »Hvis vi ikke gør noget nu, vil vi se tilbage på dette, og millioner af børn vil være sultet ihjel, og dette vil vi alle have været klar over i nogen tid.«

Ifølge *Guardian* er saudiernes undskyldning for ikke at åbne havnene, især Hodeidah ved Det røde Hav, hvor 80 % af Yemens fødevarerimport kom ind i landet før krigen, at de vil holde iranske våben ude. »De bruger havnen som en militærbase til at importere skydevåben og raketter«, sagde en saudisk kilde, selv om der ikke er fremlagt beviser for dette. Hvorom alting er, så bliver klagen over iranske våben en undskyldning for at tillade, at millioner af yemenitter sulter ihjel, dødsfald, der ellers let kunne forhindres.

En artikel i *US News/al-Monitor* for to år siden, da saudierne begyndte deres aggression med Obamas støtte, viser, at de samme lovgivere (kongresmedlemmer), der nu leder koret af angreb af falske nyheder mod præsidenten (Trump), dengang tog føringen til fordel for denne krig, der er et folkemord. Senatorerne John McCain (R-AZ) og Lindsey Graham (R-SC) udsendte en erklæring, der lød, »Saudi-Arabien og vore arabiske partnere fortjener vores støtte med deres indsats for at genoprette orden i Yemen, der er brudt sammen i borgerkrig ... Vi forstår, hvorfor vore saudiske og andre arabiske partnere følte sig tvunget til at gribe til handling. Udsigten til, at radikale grupper som al-Qaeda, såvel som iranskstøttede militante kæmpere, skulle finde et fristed på Saudi-Arabiens grænse, var mere end vore arabiske partnere kunne udholde.«

Kongresmedlem Adam Schiff (D-CA) sagde, at Obama-administrationen havde »truffet den rette beslutning« ved at støtte den saudiske krig.

Foto: En far flygter fra krigshandlinger med sit sårede barn. Bombningen af Yemen har totalt smadret landets infrastruktur, og henved 20 millioner mennesker trues af hungersnød og død i Yemen. Billeder af totalt udmagrede, døende børn (kan ses på Internettet) taler deres tydelige sprog.

Hundredeåret for den tysk-amerikanske rumfartspioner: Virkeliggørelsen af Krafft Ehrickes vision for menneskehedens fremtid

Leder fra LaRouchePAC, 25. marts, 2017 – Det følgende er invitationen til konferencen for at mindes hundredeåret for den visionære rumfartspioner Krafft Ehrickes fødsel, den 24. marts, 1917, afholdt den 25. marts i München, Tyskland. Endags-konferencen blev sponsoreret af Fusion Energy Forum, Schiller Instituttet og Sammenslutningen for Rumforskningens Fremme. Hovedtalen blev holdt af Helga Zepp-LaRouche.

Den 24. marts, 2017, ville rumfartspioneren dr. Krafft Ehricke være blevet 100 år. For at ære hans livsværk og udbrede hans skønne ideer om menneskehedens fremtid i universet, vil Fusion Energy Forum, Schiller Instituttet og Sammenslutningen til Rumforskningens Fremme sponsorere en international konference i München med fremtrædende deltagere, om de fremtidige perspektiver for rumrejser, videnskab og teknologi. Krafft Ehricke var kendt for sin maksime: »Man har sagt, 'Hvis Gud havde ønsket, mennesket skulle flyve, ville Han have givet

mennesket vinger.' I dag kan vi sige, 'Hvis Gud havde ønsket, at mennesket skulle blive en art, der rejser ud i rummet, ville Han have givet mennesket en Måne.'«

For Krafft Ehrlicke var koloniseringen af rummet den næste, naturlige fase i menneskehedens evolution. Han anså industrialiseringen af især Månen for at være et springbræt for menneskets ekskursioner ud i Solsystemet, og potentielt hinsides dette. Han var overbevist om, at det kun var gennem bemanded rumfart, at den menneskelige arts evolution ville nå frem til sin modne alder, og at den »udenjordiske forpligtelses store udfordring«, som han kaldte det, ville hæve mennesket op til sin sande bestemmelse.

Dr. Krafft Ehrlicke helligede hele sit liv til dette mål og bidrog signifikant til John F. Kennedys Apollo-program. Efter mordet på Kennedy blev hans, og mange rumfartsentusiasters, vision desværre ikke forfulgt. Amerika satte den første mand på Månen, men forfulgte ikke yderligere udforskning af Månen, med udsigt til at erobre vores Solsystem.

I dag har vi, takket være Kinas politik, endelig muligheden for at genoptage denne opgave. Kina planlægger yderligere missioner til Månen, inklusive den første landsætning af et rumfartøj på Månens bagside, og har yderligere planer for udvikling af Månens potentiale, såsom udvinding af helium-3 for at løse menneskehedens energispørgsmål på Jorden i kommende årtusinder, ved hjælp af fusionsenergi.

Her på Jorden er Kina i færd med at bygge sin infrastruktur på ligeså dynamisk vis. Hvert år føjes 2.000 km højhastighedsjernbane til det nationale jernbanenet, der allerede er vokset til 20.000 km og skal vokse til 50.000 km frem til 2030, hvor alle større byer i Kina vil være forbundet gennem højhastighedstog.

Det er ligeledes Kinas plan at sikre sin energiforsyning ved at udvikle kernekraft. Faktisk bygger Kina flere nye

kernekræfter end nogen anden i verden, hvilket står i skarp kontrast til Tysklands energipolitik, hvor kernekraft, efter planen, skal være helt udfaset frem til 2022. For at forhindre denne politik i at føre til en katastrofe som i 1930'erne, må vi vende den såkaldte »energi-overgang« omkring og bygge sikre, nye kernekraftværker, såsom den indbygget sikre højtemperaturreaktor, samtidig med en massiv forøgelse af finansiering til forskning i fusionskraft. Igen, i dette felt øger Kina, til forskel fra den vestlige verden, hvert år finansieringen til forskning i fusion.

Men Kina udvikler ikke kun sin hjemlige økonomi; det investerer også massivt i andre lande. I løbet af de seneste tre år har Kina, stort set upåagtet af de vestlige medier, udviklet en helt ny strategisk orientering med det Nye Silkevejsinitiativ, som omfatter samarbejde med flere end halvfjerds nationer og omfatter to tredjedele af Jordens befolkning, 75 % af energiresurserne og over 70 % af det globale BNP.

Forbes-magasinet skrev om den nye alliance: »Det er potentielt et opbrud, der kan ryste jorden og bryde paradigmer, og som, på en mere flydende måde, ville forbinde de økonomiske giganter Kina, Rusland, Iran, Indien og Europa i en løst sammensluttet, geo-økonomisk blok, der kunne ændre den globale magtbalance.«

Alliancen er mere end det. Kinas tilbud om »win-win«-samarbejde er inkluderende: dvs., det er et konkret perspektiv for at hæve sig over det geopolitiske niveau og virkeliggøre et nyt paradigme for menneskehedens fælles mål. Eller, som præsident Xi Jinping udtrykte det i sit nytårsbudskab, det er baseret på den overbevisning, at menneskeheden er et fællesskab for en fælles bestemmelse, der kan transformere vores planet til et fredeligt og fremgangsrigt sted.

For Tyskland og andre europæiske nationer tilbyder disse strategiske forandringer ekstraordinære muligheder, og

samarbejde, frem for alt inden for områderne fusionskraft og rumforskning, åbner mulighed for konkret at sætte mange af Krafft Ehrickes visioner på dagsordenen. Denne konference vil således ikke alene ære hans bidrag til videnskabens historie, men søge at inspirere nutidens og fremtidens praksis.

Læs også: [EIR-artikel: Krafft Ehricke og Lyndon LaRouche: »At løfte den menneskelige art ud af sin almindelige eksistens«](#)

Krafft Ehricke og Lyndon LaRouche: At løfte den menneskelige art ud af sin almindelige eksistens

Det måske største, mest altomfattende aksiom, der har forurennet menneskers evne til at tænke klart i nu et halvt århundrede, er, at der er »grænser for vækst«, en øvre grænse for den menneskelige befolkningstilvækst – hvilket vil sige, at der sluttelig er et loft over menneskets evne til at gøre fremskridt. Der er mange manifestationer af dette falskneri: troen på, at befolkningstilvækst er iboende ondt; at vi bør stræbe efter at reducere vores indvirkning på planeten; at menneskelig aktivitet udplyndrer Jordens resurser, og vores udvikling ødelægger miljøet; eller, at vi befinder os i en konkurrencetilstand med andre folkeslag om en fastlagt mængde resurser. Den fælles virkning af disse variationer over et tema er at gøre os små; vi tænker småt, vi handler småt og vi afviser den form for metoder, der ændrer historien, som

»umulige«.

(Titelbillede: Krafft Ehrlicke opfandt Måne-glidelanderen som et alternativ til motordrevet nedstigning til måneoverfladen, og som ville bruge 90 % mindre drivmiddel ved at benytte sig af Månens sandede og glasagtige jord til at sagtnede fartøjets fart. Maleri af Chris Sloan.)

Download (PDF, Unknown)

Ruslands udenrigsminister Lavrov: Verden er under forandring; USA vil måske vende tilbage til sin glemte oprindelse fra sine grundlæggende fædre

25. marts, 2017 – Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov holdt den 23. marts et foredrag for højtplacerede officerer fra den russiske generalstabs militærakademi, hvor han diskuterede Ruslands rolle i sikring af strategisk stabilitet, og også refererede til potentielle, store forandringer, som kunne ændre USA tilbage til en fremgangsmåde, der blev udstukket af dets grundlæggende fædre.

Lavrov påpegede, at historiske traditioner var blandt de faktorer, der er bestemmende for en nations rolle i verdenspolitik, og citerede Henry Kissinger, der engang sagde: »Historien er staters hukommelse«. Lavrov fortsatte: »For

øvrigt, så aspirerede USA, hvis interesser hr. Kissinger altid har forsvaret, ikke til at blive centrum for den liberale verden i størstedelen af sin egen, temmelig korte historie, og så ikke en sådan rolle som sin fremmeste mission. USA's grundlæggende fædre ønskede, at dets lederskab og eksistens' exceptionelle natur skulle afledes af dets eget, positive eksempel. Det er ironisk, at den amerikanske elite, der voksede frem som frihedskæmpere og separatister, der var ivrige efter at kaste den britiske kronens åg af sig, da det nåede frem til det 20. århundrede havde transformeret sig selv og sin stat til at være en magt, der tørstede efter global, imperialistisk dominans. Verden er imidlertid ved at forandre sig, og – hvem ved – Amerika kunne endnu rense sig selv og vende tilbage til sin egen, glemte oprindelse.«

Lavrov understregede den rolle, som Rusland spiller i sikring af strategisk stabilitet i verden. »Takket være sin fremskredne atomafskrækkelseskapacitet spiller Rusland en vigtig, stabiliserende rolle i global politik. Samtidig er strategisk stabilitet for os ikke begrænset til at opretholde atomvåbenbalancen mellem os og USA«, sagde han. »I politik er strategisk politik en tilstand af internationale relationer, der sikrer streng overholdelse af international lov fra alle landes og deres sammenslutningers side, respekt for alle landes og folkeslags legitime interesser og ikke-indblanding i deres politiske anliggender. I militær sammenhæng betyder det konstant at bygge bro over svælget mellem militære kapaciteter og at sikre et højt tillidsniveau, gennemsækelighed og forudsigelighed og at afholde sig fra skridt, der kunne opfattes som en trussel mod andre landes nationale sikkerhed og således tvinge dem til at ty til forholdsregler for gengældelse. Vi fastholder styrkelse af alle aspekter af strategisk stabilitet, som er fundamentet for en holdbar fred og pålidelig, ligeværdig og uadskillelig sikkerhed for alle.«

Specifikt på atomvåbenfronten sagde Lavrov, at Rusland er villig til at diskutere yderligere atomvåbenreduktion, men

kun, hvis alle faktorer, der har indflydelse på strategisk stabilitet, tages i betragtning, og ikke kun antallet af sprænghoveder i hvert atomarsenal. Dette må, tilføjede Lavrov, omfatte, at man har en multilateral fremgangsmåde, og ikke kun anliggender mellem USA og Rusland.

Politik er også en faktor i strategisk stabilitet. »Det er særlig vigtigt at bemærke, at det i dag er Ruslands standpunkt, at magt kun kan bruges i streng overholdelse af international lov og dets egne love og forpligtelser om ikke at erobre, og ikke at eksportere politiske ideer, som det gentagne gang er sket i historien og i vores fortid for den sags skyld, men, når alle andre midler er blevet opbrugt, da at forsvare vore mest vitale interesser, eller at hjælpe vore allierede og venner på deres anmodning, som det i dag sker i Syrien på invitation fra landets legitime regering«, sagde Lavrov. »Desværre er ikke alle lande i verden så omhyggelige med at sikre lovligt grundlag for anvendelsen af militærmagt. Vi har bemærket tilfælde af lemfældig fortolkning af FN's charter og af at fjerne alle grænser for at udpege noget som en trussel mod ens egen sikkerhed.«

En video med hele Lavrovs tale kan høres her:
<https://www.youtube.com/watch?v=cMsWzn5F7mU>

**Der er to systemer i verden:
Det
Amerikanske System vs. Det**

Britiske System. Leder; LPAC Internationale Webcast, 24. marts, 2017

Jeg tror, vi meget klart kan sige, med en omskrivning af den store statsmand fra det 19. århundrede, Henry C. Carey, at to systemer er stedt for verden. Det ene er det Amerikanske System, og det andet er det Britiske System. Vi befinder os i et fuldt optrappet opgør; et opgør, som Lyndon LaRouche har været engageret i, i mere end 40 år, men som nu har nået et afgørende punkt. Som vi diskuterede i mandags, så har præsident Trump eksplicit torpederet den britisk-amerikanske, 'særlige relation', med sin afvisning af at tilbagevise den påstand, at GCHQ var involveret i aflytning af medlemmer af Trump-administrationen efter valgene i november. Udenrigsminister Tillerson har netop været på besøg i Kina, hvor han eksplicit sagde, at USA og Kina vil udforske en »win-win«-relation; så vi vil få en win-win-relation med Kina, til erstatning for den særlige relation med Det britiske Imperium. Og, hvad der er meget vigtigt, så har præsident Trump, i løbet af denne uge, gjort sig selv til den første, amerikanske præsident siden præsident McKinley[1], der eksplicit har nævnt det Amerikanske Økonomiske System som den økonomiske model, som han søger at anvende i det nuværende USA. Det sagde han, ikke kun ved én lejlighed, men ved to forskellige lejligheder.

Matthew Ogden: God aften. Det er i dag den 24. marts, 2017. Jeg er Matthew Ogden, og dette er vores udsendelse fredag aften på larouchepac.com. Med mig i studiet i dag har jeg Paul Gallagher, økonomiredaktør for *Executive Intelligence Review*; og via video har vi Michael Steger, et ledende medlem af LaRouchePAC Policy Committee, fra San Francisco, Californien.

Jeg tror, vi meget klart kan sige, med en omskrivning af den store statsmand fra det 19. århundrede, Henry C. Carey, at to systemer er stedt for verden. Det ene er det Amerikanske System, og det andet er det Britiske System. Vi befinder os i et fuldt optrappet opgør; et opgør, som Lyndon LaRouche har været engageret i, i mere end 40 år, men som nu har nået et afgørende punkt. Som vi diskuterede i mandags, så har præsident Trump eksplicit torpederet den britisk-amerikanske, 'særlige relation', med sin afvisning af at tilbagevise den påstand, at GCHQ var involveret i aflytning af medlemmer af Trump-administrationen efter valgene i november. Udenrigsminister Tillerson har netop været på besøg i Kina, hvor han eksplicit sagde, at USA og Kina vil udforske en »win-win«-relation; så vi vil få en win-win-relation med Kina, til erstatning for den særlige relation med Det britiske Imperium. Og, hvad der er meget vigtigt, så har præsident Trump, i løbet af denne uge, gjort sig selv til den første, amerikanske præsident siden præsident McKinley[1], der eksplicit har nævnt det Amerikanske Økonomiske System som den økonomiske model, som han søger at anvende i det nuværende USA. Det sagde han, ikke kun ved én lejlighed, men ved to forskellige lejligheder.

Vi begynder dagens udsendelse med to korte klip af disse to taler, hvor præsident Trump diskuterer det Amerikanske System, ved navns nævnelse. Det første klip er fra begyndelsen af hans tale i Louisville, Kentucky; hvor han citerer Abraham Lincoln, Daniel Boone og Henry Clay, grundlæggeren af det Amerikanske, økonomiske System. Her kommer klippet:

Trump: »Vores første Republikanske præsident, Abraham Lincoln, blev født her i Kentucky. Det er ikke så dårligt. Den legendariske pioner Daniel Boone var med til at kolonisere Kentucky. Og den store, 1800-tals amerikanske statsmand, Henry Clay, repræsenterede Kentucky i USA's Kongres. Henry Clay var

tilhænger af det, han kaldte det Amerikanske System; og han foreslog told for at beskytte amerikansk industri og finansiere amerikansk infrastruktur.«

Ogden: Dernæst deltog præsident Trump i en fundraiser for den Nationale Republikanske Kongres-komite, og brugte størstedelen af sin tale til at diskutere det Amerikanske System endnu en gang, såvel som også den historiske anvendelse af det Amerikanske System; inklusive Abraham Lincoln og andre præsidenter. Vi afspiller to korte klip fra denne tale:

Trump: »Jeg har kaldt denne model, den model, som I har iagttaget, den model, der har skabt så meget værdi, modellen for at bringe jobs tilbage og for at bringe industri tilbage; jeg har kaldt det for den Amerikanske Model. Det er det system, som vore grundlæggere ønskede. Vore største, amerikanske ledere – inkl. George Washington, Hamilton, Jackson, Lincoln – de var alle enige i, at, for at Amerika kunne blive en stærk nation, må det også være en stor, vareproducerende nation; må tjene penge. Den Republikanske partiplatform for 1896 – for mere end hundrede år siden – erklærede, at beskyttelse (protektion) og gensidighed er tvillingemetoder i amerikansk politik, og går hånd i hånd. Vi har situationer, hvor andre lande har nul respekt for vores land – har I for resten lagt mærke til, at de er begyndt at respektere os meget? Rigtig meget. De pålægger os 100 % skat på nogle ting – 100 %; og vi pålægger ikke dem noget som helst. De vil gøre det umuligt gennem regler for vores produkter at blive solgt i deres land; og alligevel sælger de rutinemæssigt deres produkter i vores land. Det vil ikke fortsætte. Ordet gensidighed; de gør det, vi gør det. Hvem kan klage over det? Stor forskel. Vi taler store, store dollars, for resten. Denne platform fortsatte med, 'Vi fornyer og understreger vores troskab over for politikken for protektion som bolværket for amerikanske, industriel uafhængighed og som fundamentet for amerikansk udvikling og velstand.'«

»Vores første Republikanske præsident, Abraham Lincoln, kørte

sin første kampagne for offentligt embede i 1832, da han var blot 23 år gammel. Han begyndte med at forestille sig, hvilke fordele en jernbane ville bringe hans del af Illinois, uden nogensinde at have set et damplokomotiv. Han havde ingen idé om det; og dog vidste han, hvad det kunne være. Tredive år senere underskrev han som præsident den lov, der byggede den Transkontinentale Jernbane; som forenede vores land fra hav til hav. Stor præsident; de fleste mennesker ved ikke engang, at han var Republikaner. Er der nogen, der ved det? Mange mennesker ved det ikke; det må vi opbygge lidt mere. Lad os bruge en af disse PACs (Political Action Committee). Disse PACs, man ved aldrig, hvad pokker der kommer fra disse PACs. Man tror, de er venligtsindede. Selvom den bedste annonce, jeg nogensinde har haft, var én imod mig fra Hillary; den var så god, at jeg sagde, 'Jeg håber, hun bliver ved med at køre den annonce'.

»En anden stor, Republikansk præsident, Dwight Eisenhower, havde en vision for en national infrastrukturplan. Som officer i hæren efter Første Verdenskrig gik han med i et militært land, der trekkede tværs over landet til Stillehavskysten. De rejste langs Lincoln Highway, det hed dengang Lincoln Highway. Rejsen begyndte ved Det Hvide Hus' sydlige plæne, ved et monument, som i dag kendes som 'Zero-Milepælen'. Ved I, hvor det er? Turen gjorde et stort indtryk på den dengang unge Eisenhower. Mere end tre årtier senere, som præsident, underskrev han en lov, der skabte vores store, inter-delstats-jernbanesystem; som atter forenede os som nation. Tiden er nu kommet til, at en ny Republikansk administration, i samarbejde med en Republikansk Kongres, vedtager den næste store infrastrukturlov.«

Matthew Ogden: Han fortsætter med at sige, at vi må drømme lige så stort og dristigt som Lincoln og Eisenhower. Det var et kort uddrag af en meget længere tale for den Nationale Republikanske Kongres-komite; men vi er her for at indgå i en diskussion med jer, det amerikanske folk, og med

administrationen, om de afgørende principper, der er fundamentet for det Amerikanske Økonomiske System. LaRouchePAC har en meget enestående autoritet på dette felt, for det har været Lyndon LaRouche, der, hen over de seneste 35-40 år, har været den førende person, der har været fortaler for en tilbagevenden til det Amerikanske Økonomiske System.

Før vi går videre, vil Paul [Gallagher] forklare lidt nærmere om baggrunden, så folk ved, hvad det Amerikanske System rent faktisk er.

Paul Gallagher: Jeg vil først komme med en iagttagelse, som først blev gjort af Lyndon LaRouche i sin første rapport – han så begge disse fremlæggelser af Trump – og det er, at Trump ikke siger disse ting for en politik fordel. Han taler om specifikke ting i det Amerikanske System, der grundlæggende set er ukendte for hans Republikanske tilhørere i det ene tilfælde, og til hans store publikum i Kentucky i det andet tilfælde. Han siger ikke, »Ophæv Obamacare« eller andre samtaleemner, der skaffer politisk fordel. Men i stedet instruerer, underviser han lytterne; i det ene tilfælde, en stor gruppe af den amerikanske befolkning, og i det andet tilfælde, Republikanske aktivister og fundraisers. Han underviser dem i noget, som de bogstavelig talt intet ved om; så der er ingen politisk fordel her. Han siger disse ting, fordi han virkelig mener det; fordi han mener, at dette er den politik, som USA bør [have]. Dette anti-britiske Amerikanske System, og sådan blev det beskrevet af den store økonom, som var Lincolns økonomiske chefrådgiver, Henry C. Carey. Sådan blev det beskrevet af Carey, som det Amerikanske System; i hele verden – ikke kun i det unge USA, men i hele verden – i opposition til det Britiske System, som indtil da havde domineret og styret verden finansielt og økonomisk. Dette var en ny måde at organisere en nations økonomi for først og fremmest at frembringe hurtigt, teknologisk fremskridt; især inden for vareproduktion og inden for erobring af fremskudte grænser inden for infrastruktur, som jernbaner og kanaler, der

strakte sig dybt ind i landets indre; havne, der kunne rumme en flåde og en handelsflåde, der kunne konkurrere, og sluttelig endda overgå, de tilsvarende britiske flåder. Og, hvad der er meget vigtigt, noget, han kaldte for »En interesseharmonik«; noget, der er så fuldstændig fremmed for de politikker, som Trump nu blander sig i. At interesserne hos, på den ene side, de ansatte arbejdere, med hensyn til fundamentalt fremskridt, er identiske med interessen hos deres arbejdsgivere; at der er en »interesse-harmoni« imellem dem. Og for det andet, at der er en interesse-harmoni i det, vi er begyndt at kalde »win-win« mellem nationer, der i fællesskab investerer i nye infrastrukturplatforme, i nye rejser til Månen, i nye rejser til Månens bagside, og i videnskabelige eventyr, der ikke tidligere er foretaget; at disse virkelig udgør et interessefællesskab. En fundamental interesse i disse to nationers befolkningers fremskridt, og at der ikke er nogen geopolitisk modsætning mellem disse nationer i det tilfælde, hvor de følger denne form for udviklingspolitikker.

Det Amerikanske System have altså tre grundpiller i det 19. århundrede, eller ansås at have tre grundpiller; og disse tre grundpiller var, anvendelsen af protektion af nationale industrier, som præsidenten talte om. Protektion og gensidighed inden for handel, for at sikre, at vareproducerende industrier kunne udvikles. For det andet, anvendelsen af national (statslig) kredit i form af en statslig bankpraksis (nationalbank) – som den blev opfundet af Alexander Hamilton – for at drive nationens økonomi frem mod nye fremskudte grænser for varefremstilling, for teknologi, for videnskab, ved at yde det, som lokal og privat kredit ikke kunne yde, gennem statslig bankpraksis. Og for det tredje, anvendelse af denne regeringsmyndighed til rent faktisk at frembringe de mest avancerede forbedringer internt i landet – som vi i dag kalder infrastruktur – og ligeledes frembringe en reel harmoni – en overensstemmelse – mellem interesser, eller en ramme, inden for hvilken der kan være harmoni mellem interesserne hos både de ansattes og deres arbejdsgiveres

bestræbelser. Og ligeledes [en harmoni] mellem USA og andre republikker; så Monroe-doktrinen var også en del af det Amerikanske System på det tidspunkt, hvilket betød, at USA ville gøre, hvad der stod i dets magt som en ung nation, for at blokere for de Britiske og Franske Imperiers forsøg på at overtage kontrollen over unge republikker i Sydamerika i særdeleshed; og ved at blokere for dette, ville det muliggøre en gensidig fordel og udvikling mellem de sydamerikanske republikker og Amerikas Forenede Stater.

Disse elementer var *fantastisk* succesrige. Selvom præsident Trump sagde, ophavsmanden var Henry Clay – meget vigtig med hensyn til lovgivning, og mht. at kæmpe for dette i Kongressen – men ophavsmanden er faktisk Alexander Hamilton. Man kan f.eks. læse denne vidunderlige og store bog af James G. Blaine, der var udenrigsminister. Han var tæt på at blive Republikansk præsidentkandidat i 1880, og han var mangeårigt medlem af Senatet. Hans bog, der handler om det 19. århundredes økonomiske historie i USA, og som han kaldte *Twenty Years of Congress*, handlede i virkeligheden om 80 år af hele Amerikas økonomiske historie. Når man læser denne bog, ser man, at han i detaljer forklarer, at, når disse principper for det Amerikanske System var lig med den amerikanske regerings og den amerikanske nationaløkonomis principper, så blomstrede økonomien. Og når de ikke var, især i perioden fra midten af 1830'erne og frem til Borgerkrigen, f.eks., hvor Nationalbanken blev frataget sit charter og blev ødelagt af Jackson; når principperne ikke var, så var resultatet finanskaos, panikker, økonomiske sammenbrud, ubegrænset import og mangel på amerikansk eksport. Og sluttelig, som det kunne forudses, opbrydningen af nationen i en borgerkrig; hvor præsident Lincoln måtte genetablere det Amerikanske Økonomiske System, som præsidenten (Trump) nævnte, at han gjorde, i processen med at vinde krigen for Unionen og samle nationen igen.

Anton Chaitkin, der har skrevet historiske artikler for

Executive Intelligence Review og LaRouche-bevægelsen, har ligeledes i endnu større detaljer dokumenteret og forklaret, at det Amerikanske System var *enormt* succesrigt mht. dette lands fremskridt. Og når dets principper blev opgivet, kom vi ind i alvorlige vanskeligheder, både politisk, militært, økonomisk, finansielt – meget alvorlige vanskeligheder. Det er absurd at antage, at disse principper skulle være ophørt at være sande – disse principper for økonomi skulle være ophørt at være sande, på et eller andet tidspunkt i løbet af det 20. århundrede, og dernæst forsvandt. Det er ekstraordinært, at præsident Trump nu siger, at det er principperne – selv om I, de amerikanske borgere, i det store og hele ikke engang ved, hvad de er eller hvad de betyder – dette er de principper, på hvilke vi igen kan gøre dette land stort, som han hele tiden siger.

Det er en ekstraordinært vigtig indgriben, og det bringer omgående frem i forreste linje de seneste 50 års økonomi i det Amerikanske Systems tradition; den herskende, og næsten eneste, og ganske bestemt den mest berømte økonom i det Amerikanske Systems tradition i de seneste 50 år, Lyndon LaRouche, der har bearbejdet disse principper til en moderne form (LaRouches Fire Love).

Så kan vi gå i gang.

(Her følger resten af webcastet i engelsk udskrift):

MICHAEL STEGER: Okay, I can follow that up, I guess. I think what Paul just laid out is very critical to grasping the potential this Trump administration represents. One of the biggest problems we have right now in the American population is the outright treason of this Obama faction, this British faction in American politics. Much of what we just presented from Trump's

speeches I would recommend people going back to them. There's also the speech he made over a week ago at Willow Run Airport near Detroit, where not only does he call for a second industrial revolution – the first being the one that Abraham Lincoln launched in the middle of the Civil War, which was consolidated by the 1876 Centennial Exposition – he also referenced this in his February 28 Address to a Joint Session Congress. But he also calls for having faith in the American worker, American companies, and to have faith in foreign nations who built factories in our land – really, clearly, opening up the door for the questions of China, Japan, and other nations to rebuild the U.S. manufacturing base that's so desperately needed.

And that's what I think is so important about this political situation, one the media is not presenting at all. So we have to make a breakthrough. People have to get a sense of what President Trump is presenting in this perspective, and to recognize other moments when the American System was applied both by Hamilton, by Lincoln, by those following in Lincoln's tradition like Grant and McKinley, also Franklin Roosevelt. It was interesting in that speech, Matt, that he presented in Washington, D.C. to the Republican Committee dinner on March 21, he does make a very clear reference to FDR. He references a child born in poverty with dreams in its heart, waiting. He says the waiting is over, the time for action is now, which is a clear reference to the kind of urgency that Franklin Roosevelt came into the

Presidency

in 1933, to address the economic depression.

OGDEN: The other explicit reference that he makes right after that Franklin Roosevelt reference is John F. Kennedy. He says "Now is the time for New Frontiers," which was the Kennedy phrase, and looking forward into space, the exploration of space, and these are the kinds of dreams that a child born today can realize in the future – a new era of optimism.

STEGER: The American people are absolutely ignorant of any of this at this point. Largely the media, regardless, left, right Fox News, CNN – it's all right now either outright treason or just intellectually stupid, incapable of understanding what's actually taking place; that there is a revival of this political tradition. It's the one that the modern Democratic Party was based on from Franklin Roosevelt and John Kennedy, and that Obama destroyed. It's now being revived by Donald Trump against outright ideological opposition throughout most of the Republican Party, as we see with this disastrous health care bill put forward by Paul Ryan, Wall Street, and the health insurance companies.

One, they're just not aware of it. The second part, which is where this actually comes from. What did Lyndon LaRouche actually revive? Lyn made a unique discovery. It wasn't just simply a historical redevelopment or re-finding of this American tradition, referenced by Lincoln, McKinley, and others. Lyn

made

a fundamental advancement to the entire sense of what this American System was. He was able to situate it in a higher conception of scientific thought. That's not surprising, because,

as Lincoln and others made these advancements in the United States, the profound scientific revolutions especially in Germany, by people like Carl Gauss, Bernard Riemann, the Weber brothers. There were major advancements, then, later, by Einstein, that opened up a scientific era of advancement and development that mankind had never seen before. This was partly

unleashed by Franklin Roosevelt with the Manhattan Project, to unleash the power of the atom, as Eisenhower captured, and the Atoms for Peace project.

In the wake of that, Lyndon LaRouche recognized that these basic conceptions of scientific advancement had not yet been applied to economic thought, in the way that they needed to be.

In having recognized a unique discovery of economic science, in

that process, he revived this American System. That unfolded. There was a process of rediscovery of these principles that Paul

just laid out. What Lyn has done in presenting, just a few years

ago now, the Four Laws, the four new laws, if you look at this document, it's stunning. The Four Laws, as they're stated in a positive statement, are clearly rooted in Hamilton, Lincoln, Franklin Roosevelt, and John Kennedy. They're clearly rooted in

the American System. In an article you wrote recently, Paul, the

first step, obviously, is the Glass-Steagall. Tax reform, health

care? These things are total diversions from addressing the

real

economic crisis the country faces: to stop this collapse of lifespan, to shut down this drug epidemic, to get the American people working. The Glass-Steagall, and a launch of this kind of

infrastructure development and a national bank, are absolutely key.

But then, in the broader sense of the Four Laws, is that

higher question of principle. That's really what's key, because

history does not work by parts. Economy does not work by parts.

It's a question of a domain of principle that is unified uniquely

within the powers of the human mind. That is that great scientific tradition of Cusa and Kepler, Gauss and Riemann.

It's

this conception of actually acting upon history effectively.

Because as the questions of the Glass-Steagall are raised – and

Paul, perhaps you can say more because there is an ongoing discussion of this – the questions of the National Bank have yet

been raised, and that's absolutely key. We've got to get a way of

increasing the credit towards this development project, because

we are unable to turn to the current banking system. Wall Street

is {incapable}, both philosophically and I think financially, of

really making the investments necessary to get this nation moving

again.

This higher characteristic of the principle of the discovery

is essential to the change in the historical process. As Mr. LaRouche has said, President Trump does seem to capture this. The

people around him certainly don't. But it's {obviously} clear that there is practically {no one} in Congress who understands this. Otherwise why would they have paid heed for so long to President Obama's absolute treason to the country and its people?

You see it in Paul Ryan's failed leadership in the House today.

If we're going to have a revival of this American System

foundations, unlike during the 19th Century, when these characteristics of a sense of the unique nature of mankind were

still somewhat understood; Lincoln captured them in his love of

Shakespeare, and the recognition of Shakespeare's strategic importance. But today there's been a loss of the actual principle

nature of mankind acting in the universe. That's what we have to

ultimately address. The process of the Laws, or the policies, are

not simply things that you will adopt and expect to function. You

must recognize you're establishing these institutions of Glass-Steagall and the National Bank with a commitment towards infrastructure and scientific advancement; but they ultimately have to be governed by a re-awakening of this higher creative principle.

I would say, very clearly, this American System is one of

the highest expressions of that renaissance tradition coming out

of Europe to found a new world, to develop a new culture and society, and to now develop it. It's clearly on that basis –

and

Matt, I think you might have more to say on this – that with the revival of this tradition, both the Lincoln tradition of the Republican Party, the Franklin Roosevelt and Kennedy tradition in the Democratic Party, the United States is more that capable of creating a relationship among Russia, China, and the United States that not only eliminates the British Empire once and for all, but does really establish a new human species on this planet. I think that discussion that Trump has now introduced, with LaRouche's Four Laws, really makes that more possible and more feasible than I think any of us had imagined just a few months ago.

GALLAGHER: This is a bombshell for members of Congress of both parties, if they're listening; because if you take Glass-Steagall, for example, the restoration of which Lyndon LaRouche has made a {sine qua non} of restoring the American System of economy now. In earlier times, when the American System was understood, both as an anti-British, anti-City of London economic system, or means of organizing the government and the economy, when it was understood in that way, the direct connection between restoring Glass-Steagall, establishing a national credit institution, a Hamiltonian National Bank, investing in the most advanced infrastructures, such as national high-speed rail systems, reviving the deep-space human exploration; the connections among these things would be relatively self-evident to an American System spokesman, not necessarily even a great thinker of that system like Henry Carey, but a spokesman like James G. Blaine in the government and in

the

Congress. It would be immediately evident to them now that these

are all part of one policy; that when you talk about Glass-Steagall, you're talking about returning the part of the banking system on which the nation is driven in economic progress, you're returning that part of the banking system to the

definition of banking of Alexander Hamilton, who didn't confront

Glass-Steagall, but he did confront all manner of what today we

would call wild investment banks, hedge funds posing as government banks, posing as banks speculating in government debt,

and so forth. And Hamilton established the dominance of the model

of what today we call a commercial bank, whose purpose it is to

connect the savings of the nation, by lending, to the hands of those, as he said, who can make the most productive use of it.

That was the function of a bank; that was the need for proliferation of banks; and clearly that was the need to have a

national bank whose purpose was to provide the credit which these

individual local banks were incapable of providing; and also the

direction for investment of that credit so that a transcontinental railroad would emerge where it had previously seemed impossible on any continent to make such a world-spanning

transportation corridor. Those things would be directly connected in their mind; so those who were fighting for Glass-Steagall in the Congress would simultaneously, naturally be

fighting for the creation of a national Hamiltonian bank to do

what Trump is groping towards – these trillions of dollars of investment in new infrastructure. And they would naturally be fighting for the expansion and revival of the space program as a deep space human exploration program; and these other things would come together for them. Whereas now you find many people who simply regard Glass-Steagall as something to prevent another 2008 collapse; something which is merely a kind of a prophylactic that keeps banks from committing crimes of speculation and from bringing down the economy. Well fine, it is that; but it is the doorway to making the American economy work according to the principle of the American System before. As President Trump does have absolutely right, it has been functioning on absolutely opposite principles to the American System; especially for the last 40 years, especially in the period known as complete globalization after the collapse of the Soviet Union. Especially in the period in which real harmony of interests manufacturing employment in the United States has gone away and left behind it despair, drug addiction, constricting life expectancies, and general impoverishment of what was the American System that worked for us through the period of Roosevelt and Kennedy.

So, that's where LaRouche has uniquely been able to express this over the last nearly half a century; that you're really talking about one impulse for human progress and an impulse that is international. It brings together nations, because fundamentally over whole continents, over the Solar System even,

nations have the same expansion and progress objectives; and therefore, if they work together on them, they have a harmony of interests. This is what now is coming from the Chinese Belt and Road Initiative, which in turn ultimately came from Lyndon and Helga LaRouche and their work.

OGDEN: I would like to say something on that directly.

This is President Trump at the Kentucky speech; he said "For too long, our government has abandoned the American System." I think

that's clearly stated. We've been engaged in an educational campaign, a fight in the United States to educate the American people and to educate the American leadership on what the American System is. I pulled this out, we can go to the Four Laws, which is obviously what we're talking about: Lyndon LaRouche's Hamiltonian economic program for the present moment.

But I pulled this out; this is a pamphlet from 2012. We named it

"Platform for a New Presidency; the Full Recovery Program for the

United States"; and I can tell you, because I was involved in writing this, that we intentionally made this a nonpartisan document, because this wasn't for the Republican Party or for the

Democratic Party. This was for the United States; to establish a

completely new economic policy for the running of the United States. In this pamphlet, we had an entire case study of the history of the application of the American System; which went through Alexander Hamilton's creation of the national bank and his "Report on Manufactures", which is a very important part of

this. It went through John Quincy Adams; and then let me read you one quote here, and tell me if this sounds familiar. "It was

in the election of 1832, right in the middle of the fight over the national bank, that Abraham Lincoln got his start in politics. Lincoln was 22 years old; and his platform was Henry

Clay's American System, a revival of the Hamiltonian program."

We quoted this perhaps apocryphal quote, but I think it's very apropos from Abraham Lincoln's campaign speech in 1832: "I presume you all know who I am. I am humble Abraham Lincoln.

My

politics are short and sweet, like the old woman's dance. I am

in favor of a national bank, the internal improvement system, and

a high protective tariff."

Anyway, we went on to elaborate how this was applied over

the coming 50 years; McKinley, Franklin Roosevelt, even John F Kennedy's program. But this is something that has been the substance of the LaRouche movement's campaign to educate the American leadership, and to create a new cadre of American leadership in the United States. What you said, Paul, about how

just because it's called the American System does not mean it's

somehow exclusively American; this was called the American system

because it was explicitly in counter to the British system, as it

was originally conceived. We fought the American Revolution against the British Empire. The British Empire applied a system

of colonialism and enforced poverty and slavery on the world. We

fought a revolution against that; Alexander Hamilton created a

new system – this was the American System. The mission was to give this system to the world; so over the course of the 19th Century, countries around the world began to emulate the American

System in order to use those economic principles to gain their independence from imperialism. Some of the well-known cases: the

case of Friedrich List, a German economist; the case of Irish economist Arthur Griffith, who used Friedrich List's ideas in their fight for independence. Very important in this case is Sun

Yat Sen; the founding father of modern China emulated Abraham Lincoln's model of government and of economics. So now when we're talking about creating a new win-win cooperation with China; building the New Silk Road; turning this into a World Land-Bridge economic platform. This is the return to the fight

of the last 200 years to spread this American system; the Hamiltonian system around the world, to free mankind from the British Empire once and for all. That's how it has to be understood. So, we're not talking about some kind of nationalistic American-exclusive system; we're talking about something which nations around the world can apply and share and

use as the basis for a new paradigm of win-win relations among countries.

GALLAGHER: When Hamilton was developing the American System

and was known by Washington to be fighting for a government with

capabilities, a government with strength; not with eternally broad responsibilities, but with strength to carry out the responsibilities that it had. At that time, he was attacked on

the idea that if you were for a strong government, you were for

the employers, you were for the wealthy. Now, we have the inverse in contemporary party warfare, where it's assumed that if you're for a strong government, you're for the poor; and you think the only thing government really does other than national defense is to give things to the poor in order to equalize them with the wealthy. In other words, oppose the employers. These ideas indicate just how striking it is, for President Trump at this point, to reintroduce this idea with everything involved in it, including the harmony of interests. And when he speaks to unions, who tend to support him, and did during the campaign, as Mike indicated in Detroit to industrial workers; that harmony of interest is definitely part of what he is conveying to them. The same thing is true in terms of trade; but without getting into that in detail, that seems to be the aspect of the American System on which President Trump has the most developed ideas, has the greatest emphasis. Trade, reciprocity, get American exports. This is considered complete heresy and not even worth discussing by London-educated economists and all of their imitators today; but in fact, it is true that reciprocity – if you start with the potential idea of tariffs and you negotiate reciprocal elimination of the tariffs in the context of countries jointly investing in their mutual development – that you wind up not with a system necessarily of high tariffs at all. But rather,

with a system in which there is mutual investment in the most important projects of economic progress and infrastructure development in both of those countries; as well as manufacturing development in both of those countries. It is not absurd; the alternatives that are thrown out about how you can run as large a trade deficit as you want, it doesn't matter because the bigger your trade deficit, the more direct investment you will get into your country; as if that was some sort of automatic built-in stabilizer. These arguments, in fact, have no basis; and the purpose of a government with strength at this point, as Hamilton outlined it, is to be able to make those kinds of critical investments and win-win agreements among countries. And also investments domestically, which bring the progress back; bring the manufacturing capabilities back at a higher level. Bring the scientific and technological capabilities back into industry and make it work.

Even though we're not seeing President Trump equally develop all aspects of the American System in the way he's presenting and fighting for it, Lyndon LaRouche has; and has put it in the form of these Four Laws that have to be taken not only by the United States, so that there is a real opportunity there to shape this policy. That's what we've got to fight for. We're doing it with major international conferences – there's another one taking place in Europe today; in a couple of weeks in New York City,

a
very important one with a lot of international speakers on the
subject of making international the New Silk Road global
infrastructure investments that were initiated through China,
and
making this into a platform of progress in which the United
States is going to join. That's how we're pursuing this, but
we
have an opening to shape, as you said in the pamphlet, the
policy
of the Presidency; and that's the most important thing. It's
not
the policy of the Republican Party or the Democratic Party;
but
the policy of the Presidency as Hamilton already identified
that
as key to the American System when others wanted America to
not
even have a President. They wanted it to just have a
legislature
like poor old Ireland and other republics.

OGDEN: I think you can see that people are beginning
to get
inspired – even members of Congress. There was the signing of
the NASA authorization budget at the White House on Monday, I
believe; and it's the first NASA authorization in seven years,
which is unbelievable. Obviously, there's much more that
needs
to be done; but people are inspired. One of the members of
Congress said, just as Americans remember that President
Eisenhower was the father of the interstate highway system,
with
your bill signing today and your vision and leadership, future
generations will remember that President Donald Trump was the
father of the interplanetary highway system. So, I think
that's

an appropriate comment for the 100th anniversary of space visionary and pioneer Krafft Ehrlicke's birthday, which we're celebrating today and we've been celebrating this whole week.

But this is not a view toward the past. Right now, it's a time of action; it's a time of – as President Trump said in that speech – this is the time when great deeds must be accomplished.

It's a vision; it's a question of where does mankind go next? What are the frontiers of discovery? What are the frontiers of

exploration? Absolutely, not only the development of a modern economic platform for the planet, a transportation and energy platform like we're talking about with the expansion of the New

Silk Road into the World Land-Bridge; that must be done. But the

expansion of mankind into becoming an interplanetary species and

the abiding principles which Alexander Hamilton developed with the founding of this country, were not simply principles merely

for the 18th Century; they were not principles merely for the 19th Century.

The nature of principles is that they exist and they are

eternal. And principles of economics – as Lyndon LaRouche has developed them in his modern application of this American System,

as you were saying, Michael – require that mankind continue to progress and to push the envelopes of knowledge and to push the

envelopes of progress. Where does that take us today? It takes

us into space. There's a very good reason why Mr. LaRouche's Four Laws economic document begins and ends with the idea of

mankind as an interplanetary species beginning to explore and colonize the Solar System and beyond. This is the identity of mankind; and economics begins and ends with what makes mankind unique as a species. So, Michael, maybe you want to say a little

bit more about that, but I do think as we look at what Lyndon LaRouche's role has been on the record over the last 40 years as

the leading modern spokesman of the American System of economics.

I have a few books here – these are props: {The Political Economy of the American Revolution}, published by the LaRouche movement; {The Civil War and the American System; America's Battle with Britain 1860 to 1876}, Allen Salisbury, published by

the LaRouche movement; {Friedrich List: Outlines of the American

System of Political Economy}. These are just a few selections of

the books that have been published over the last 30 years as part

of the LaRouche movement's educational campaign on the principle

of the American System.

GALLAGHER: Make that 50! At the time that these were being

published in the 1970s, they were, in fact, since the turn of the

20th Century, the first significant publications on the American

System that had appeared anywhere.

STEGER: That comes to my final point, which is that Lyn's

put a lot of emphasis on the very clear revival of Alexander Hamilton; that he really was the founder of this as a

conception.

I think it's also very clear that if this is going to be successful today, given the very complex world we're living in Before I get to that point, let me just say we haven't touched on

it and I think it's important. This is why there is a coup attempted against Donald Trump; this is why there is an outright

attempt to overthrow him and prevent him from even taking the Presidency. And at this point, to try to impeach him or force him out by assassination or other means; because there is this threat of this revival. But if we're going to make this New Paradigm work, you can't ignore the discoverer. The damage done

by continuing to ascribe Isaac Newton with the discovery of gravitation has done great harm. Even with Einstein's attempt to

end that insanity, there's still a great harm done to the scientific thought of mankind to think that Isaac Newton's statistical version of gravitation was the nature of its discovery. There has to be a revival of Lyndon LaRouche. The members of Congress, the policy centers in this country and the

world must look to Lyn's ideas over these 50 years to understand

the means by which we implement this higher conception of economics known as the American System. It really was Lyn's discovery which made the basis for its revival in the first place. So, I think a full exoneration is more than due; but I think a full implementation of Lyn's writings and ideas is absolutely critical, and are really the outright objective of any

patriot of this country. It is to acknowledge Lyn's role and his

discovery in setting the foundation of not only the building of

our country, but what we see internationally with this New

Paradigm.

GALLAGHER: You mentioned at the beginning, 34 years ago this week, that President Ronald Reagan adopted an outline of policy – namely the Strategic Defense Initiative – which had been developed and circulated internationally by Lyndon LaRouche. At that time, virtually no one knew what he was talking about; I remember I got to make my one and only appearance on a national television morning news show on the basis that I had some idea – which came from LaRouche – of what Reagan was talking about. But it was admitted in many places later on that that initiative by Reagan led to the collapse of the Soviet Union; it led to the development of fundamentally new technologies which are still revolutionizing areas now. Now you have a situation 35 years later; another American President is taking up what over the past half-century only LaRouche has developed. President Trump has all sorts of errors and faults and warts and so forth; yes he does. But don't imagine for a minute that the British spear-headed attempt to get rid of him as President is not for this exact reason, and has nothing to do with policies of health care, or even for that matter, connections with discussions with the Russian ambassador. It has to do with the fact that this was such a tremendous break, even with all of Trump's shortcomings in many regards, this thrust of his which was already implicitly visible when he was running for office and immediately as he

was

being inaugurated; this was such a tremendous break with the deleterious policies of finance and economics of the last half century, the so-called "globalization" era, that there was an immediate vitriolic response from the standpoint of British finance and spreading from there to the European elites and so forth, into what has now made the Democratic Party leadership of

the United States, into virtually a McCarthy-ite mob for reasons

that they don't even understand. They're looking for Russians everywhere; is there a Russian listening to me in this room today? It has become like McCarthy; it is the height of irony that it's the Democratic Party leadership which is doing this, and they don't even understand – most of them; Obama being one

exception – why it is that they are trying to railroad Trump in

this McCarthy-ite fashion. It's because of the potential of exactly this type of American System of economics changing the whole world.

OGDEN: Sure; if you want to talk about Watergate, the Watergate here is the Obama administration listening in and spying on an incoming Presidential administration as part of its

enemies list to try to bring down a President. We can get into a

lot more details on that, but everything that has come out during

the course of the hearings in Congress this week and what Chairman Nunes had to say and so forth; this is a political fight

beyond what we've seen in our lifetimes.

I want to say in conclusion, we have the responsibility to

continue to educate and to continue to lead. Obviously,

Lyndon

LaRouche's economic authority here is unparalleled; and it's the

required authority on the table right now, internationally as well as nationally. We have opportunities, but nothing is determined; nothing is final, nothing is concrete. So, we're putting the link on the screen right now; this is the newest pamphlet, which is now being published by LaRouche PAC, which is

titled "America's Role in the New Silk Road." The next step for

the Trump administration will be to officially enter into this Belt and Road Initiative, which China has invited the United States to be a part of. There is a summit coming up in China in

the beginning of May, which President Trump should personally attend; and should make very clear that he is accepting the Chinese invitation to become a part of this New Paradigm. We had

the beginning of this with Secretary Tillerson's trip and his affirmation of the win-win principle in his meetings with Xi Jinping. We are looking forward to the bilateral summit between

Xi Jinping and President Trump which is scheduled hopefully for

some time in April. This is first and foremost; and then we have

a petition which we're continuing to circulate on that question.

This is available for you to sign at lpac.co/sign4laws. This is

a petition on win-win cooperation and the implementation of Lyndon LaRouche's Four Economic Laws here in the United States.

We ask you to sign that and to circulate it; and become an active

part of changing history.

So, thank you very much Michael for joining us over video today; and thank you to Paul for joining me here in the studio. We have all the material that you need on the LaRouche PAC website to educate yourself on what the American System is and the application of the American System today on the international scale. So, we encourage you to explore all that material; visit the LaRouche PAC website; and sign up and become a member of the LaRouche Political Action Committee. So, thanks for tuning in; and please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

[1] Se EIR-Tema-artikel: »[Londons mord på McKinley lancerede et århundrede med politiske mord](#)«, af Jeffrey Steinberg og Anton Chaitkin.

**POLITISK ORIENTERING den 23.
marts 2017:
Trump vil genoplive**

Hamiltons, Henry Clays og Lincolns “Amerikanske System”

Med formand Tom Gillesberg

Lyd: